

ИСТИНА - VERITAS

Издание
на Католическата
епископска
конференция в България

Ego sum via, et veritas, et vita? Jo 14,6

Брой 12 (1469)

София, декември 2012 г.

Цена 0.50 лв.

Възвестявам ви голяма радост

Епископ Христо ПРОЙКОВ

„Исус не слезе от висините на светлината, за да събори къщи и с тези камъни да построи манастири и да избере силни мъже, за да станат мо-наси и свещеници...“

Той дойде, за да въведе в този свят един нов, силен дух, който огъва основите на троновете - издигнати над черепи, събаря дворци - издигнати над гробовете, и смазва идолите - издигнати над тела на нещастни и бедни хора.“

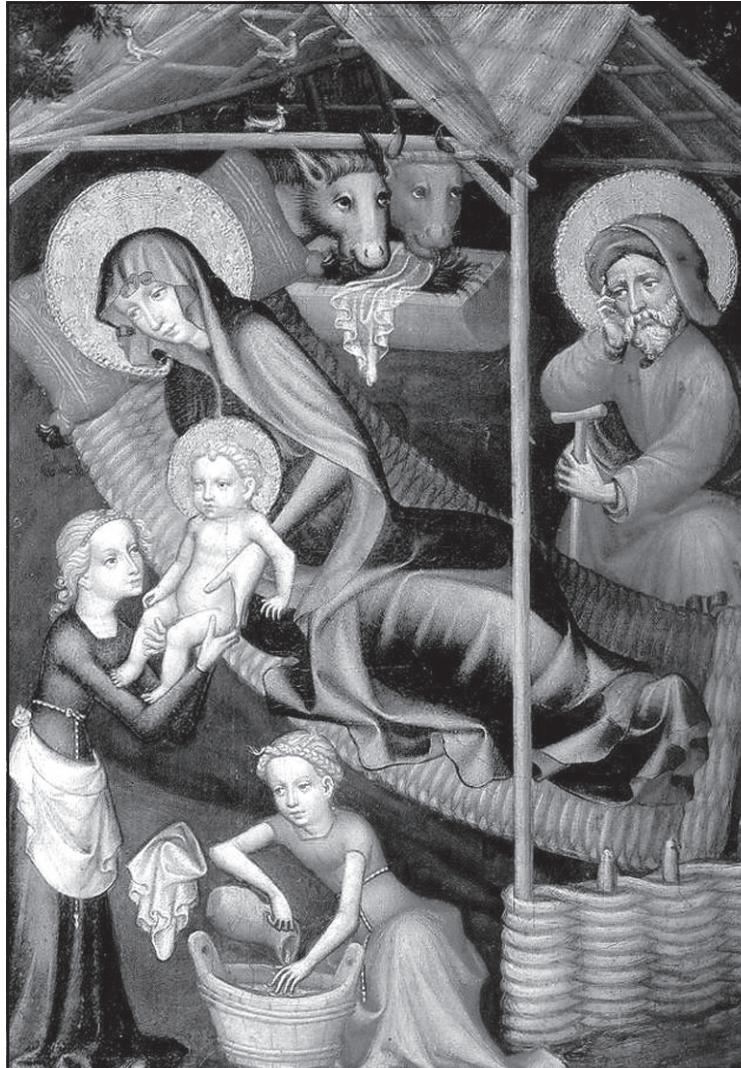
Джубран Халил Джубран

Често пъти Евангелието е между всички останали книги на нашата библиотека. В действителност еврейската дума „Безора“, преведена на гръцки, означава „Евангелие“ или „блага вест“ - „радостно възвестяване“. Това възвестяване придвижава раждането на Исус чрез думите на ангела към пастирите: „Не бойте се: ето, благовестя ви голяма радост, която ще бъде за всич-

ки човеци; защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, Който е Христос, Господ; и ето ви белег: ще намерите Младенец повит, лежащ в ясли“ (Лк. 2, 10-12).

Раждането на Исус включва в себе си цялото значение на думата „Евангелие“ - „блага вест“, защото известява „отварянето на небесата“ - толкова желано и бленувано в Стария завет. Бог влиза осезателно в човешката история. Свръхестественият става един от нас. Радост и утеша за вярващите. Съблазн и безумие за онези, които не признават Исус като Бог. „И Словото стана плът, и живя между нас“ (Ин. 1, 14). „Исус Христос, бидейки в образ Божий, не счете за похищение да бъде равен Богу; но понизи Себе Си, като прие образ на раб и се уподоби на човеци; и по

[На стр. 5](#)

„Рождество“, Австрия, ок. 1400 г.

Верни на Бог и на Църквата

На 13 ноември, в деня, когато честваме блажените български мъченици епископ Евгений Босилков и отците Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков, група от около 40 души възпомена това важно за нашата Църква събитие със свeta литургия, отслужена в Централния софийски затвор. Литургията бе председателствана от апостолическия нунций архиепископ Януариуш Болонек в съслужение с Никополския епископ Петко Христов, екзарх Христо Пройков и много свещеници. Монс. Христо откри молитвеното събрание и обяви повода, който ни събра, а именно 60-ата годишнина от изпълнението на присъдите над тримата мъченици точно в този затвор. Монс. Болонек в своята проповед накратко обясни какво е мъченичеството и кой е мъченик - този, който свидетства сво-

[На стр. 8](#)

Празник на „Каритас“

В неделния ден на 11 ноември във всички населени места, където има служители, доброволци и приятели на „Каритас“, беше отбелаязан с много любов и надежда Денят на „Каритас“.

В енория „Успение Богородично“ в София след неделната литургия доброволци раздаваха сладки с късметчета и набираха средства в подкрепа на възрастни хора в нужда чрез благотворителна продажба на топло кафе. Празникът продължи и по софийските улици, където много хора се спряха, за да си вземат сладка и да си поговорят с нас за добротата, щедростта и големите сърца. Някои, след като разгледаха брошурата, изпратиха SMS, за да подкрепят каузата ни.

В Куклен, в Центъра за извънучилищна подготовка и дейности „Св. св. Кирил и Методий“, децата отново рисуваха на тема „Мисията на „Каритас“, разговаряха за добротата, доброволчеството и на тема „Какво е „Каритас“ за мен?“.

Бургас доброволци и служители на „Каритас“ - Бургас, съвместно с „Каритас“ - Ямбол, организираха благотворите-

Мисия с Венеци

На 10 ноември 2012 г. черквата „Възнесение Господне“ в Пловдив беше център на голям празник за цялата католическа общност в България - 150 години от службата на отците успенци в България, 10 години от идването на папа Йоан-Павел II в България и провъзгласяването за блажени на тримата мъченици успенци - Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков, като през 2012 г. се навършват точно 60 години от екзекутирането им.

Тържествената литургия беше отслужена от монс. Христо Пройков, апостолически екзарх, в съслужение с нунция архиепископ Януариуш Болонек и още 19 свещеници от

България и чужбина.

Присъстваха и 13 събрата на отците успенци от Италия, Франция, Белгия, Холандия, Испания и Румъния, както и сестри облатки от Румъния и Италия, които бяха сред нас, за да споделят този радостен за всички празник.

„През декември 1862 г. отец Емануел д'Алзон, основател на Конгрегацията на отците успенци и на сестрите облатки, изпраща един от своите свещеници отец Викторен Галабер в Цариград, за да се осведоми върху положението и нуждите на българските католици, а през април на следващата година самият той оти-

Никополската епархия отбелязва 60 години от мъченическата смърт на епископ Евгений Босилков. Започна юбилейна година

На 10 ноември 2012 г. Никополската епархия с радост отпразнува литургичния празник на блажения мъченик Евгений Босилков. Същия ден епископ Петко Христов тържествено откри юбилейната 60-а годишнина от мъченическата му смърт. Вярващи от всички енории на Никополската епархия се събраха в Белене, в светилището на блажения в черква „Рождение на Благена Дева Мария“. Тържествената литургия от 11 ч. беше председателствана от епископ Петко Христов, който съслужи с всички свещеници от диоцеза и духовниците от чужбина. Гости на празненствата бяха отец Пиерджорджо Бартоли - провинциален настоятел на отците пасионисти, мисионери в епархията; отец Пиерлуиджи ди Еудженио - писател, автор на книгата за Босилков „Да умреш за вярата“, отец Енцо Марини, отец Габриеле Виланти и отец Марио Микуци -

пасионисти от провинция „Скърбна Божия Майка“ - Италия; отец Джузепе Адобати - член на генералния съвет, специален представител на генералния настоятел на пасионистите отец Йоаким Рего. Съслужиха също така отец Данило Мацони - провинциален настоятел на провинция „Непорочно Сърце Марийно“ на отците пасионисти в Северна Италия, и свещениците от същата провинция отец Марко Панцери, отец Феличе Милани, отец Джакомо Пелицоли и отец Франческо Галици. Други гости, уважили празниците, бяха кметът на община Белене г-н Петър Дулев, заместник-кметът г-н Милен Дулев и представители на община Белене.

Проповед поднесе епископът на Никополската епархия монс. Петко Христов. Той подчертава, че „са изминали 60 го-

[На стр. 4](#)

[На стр. 5](#)

СЪБОЛЕЗНОВАТЕЛНО ПИСМО ДО СВЕТИЯ СИНОД НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ПО ПОВОД КОНЧИНАТА НА ПАТРИАРХ МАКСИМ

До Светия синод на Българската православна църква
Ваши Високопреосвещенства,
От името на духовенството и верните на Католическата църква в България изразявам дълбоко и искрено съболезнование по повод блажената кончината на Предстоятеля на Българската православна църква Светейшия патриарх Максим.

Присъединени към вашата скръб, молитвено просим от Бога упокоеие за душата му.

Вечна му памет! Бог да го прости!

+ Христо ПРОЙКОВ, апостолически екзарх,
председател на Епископската конференция
на Католическата църква в България

С решение на Епископската конференция приканват се свещениците на Католическата църква в България да отслужят възпоменателна служба за покойния патриарх Максим в петък, 9 ноември 2012 г. - деня, определен за национален траур.

+ Христо ПРОЙКОВ

„С дълбоко прискърбие приех вестта за кончината на нашия обичан брат в Христос, Негово светейшество Максим, Софийски митрополит и патриарх на България, който в продължение на дълги години служи с отданост на Господ и на своя народ. От името на Католическата църква бих искал да уверя вас, всички епископи, свещеници и вярващи от Българската православна църква, че се присъединявам с молитва към вашата мъка. Нека преблагият и милосърден Господ приеме в небесните селения нашия възлюбен брат Максим, като го дари с вечен мир и покой!“

Това пише в телеграмата на папа Бенедикт XVI, изпратена до временно ръководещия Светия синод на Българската православна църква Негово високопреосвещенство Григорий, Великотърновски митрополит, по повод кончината на патриарх Максим. В нея също така се казва: „Като се присъединявам към скръбта на Православната църква на България, се обръщам с благодарност към Бог за всички добри, които новопреставленият патриарх извърши за своята Църква и за народа на своята страна. Сломням си и сърдечния прием, с който патриархът посрещна блажения папа Йоан-Павел II по време на неговото пътуване в България през май 2002 г. Благодаря на Господ за добрите отношения, които патриархът поддържа с Католическата църква в страната, и изразявам надеждата си те да продължат и в бъдеще за възвествяването на Евангелието.“

Подновявайки своите отлични впечатления и уверение, че ще ви упоменавам в молитвите си, моля Ваше високопреосвещенство да приеме моя поздрав в Христа.“

За да участва на опелото на блаженопочиналия български патриарх Максим, от Ватикан пристигна отец Милан Жуст, секретар в Папския съвет за насърчаване на единството на християните. Към него в София се присъединиха апостолическият нунций в България и в Македония монс. Януш Болонек и председателят на Епископската конференция на Католическата църква в България епископ Христо Пройков.

Читателите ни пишат

Благодарствено писмо

Едно голямо „благодаря“ на отец Кшищов, отец Ярослав Бабик, отец Ярослав от гр. Раковски, отец Елко, отец Евгений и на всички други монаси и свещеници, на всички, които взеха участие в организирането и провеждането на Белоземския фестивал. Ние като родители сме много благодарни, че в държава, в която не се обръща внимание на духовността на младежта, има хора, които с минимални средства са успели за една седми-

ца да направят един духовен оазис за присъстващите там деца.

Благодарим и за това, че фестивалът даде увереност, самочувствие и премахна срама от тях - срама да казват и споделят това, че ходят на църква, че участват в литургии. Те почувстваха, че не са сами, а че има много младежи като тях както в цялата страна, така и в чужбина. Такива събирания дават добра възможност за срещи с хора с

Народна мисия в Белене след 66 години

От 21 до 28 октомври 2012 г. в Белене, родното градче на блажения епископ Евгений Босилков, се проведе Народна мисия по инициатива на отците пасионисти. Мисията съвпадна с три събития, важни за католическия свят, за Църквата и особено за нас, българските католици: Година на вярата, 50 години от откриването на Втория ватикански събор и 60 години от мъченичеството на български епископ на Никополската епархия Евгений Босилков. Иска ми се да отбележа едно вълнуващо съвпадение: в Белене през декември 1946 г. се провежда Народна мисия, ръководена от отец Евгений Босилков, бъдещия епископ на епархията.

В тазгодишната мисия взеха участие отците пасионисти Валтер Гора, Винченцо ди Клерико, Йосиф Йонков, Ремо Гамбакорта и Патрик Виале и сестри от духовните общности, намиращи се на територии-

ята на епархията: сестрите пасионистки Йоланта Галах, Франческа Монтанаро, Екатерина Иванова; сестрите викентинки Барбара Вручина, Божена Новоселец и сестрите от Свети Йосиф на Явлението Екатерина Будур, Ана Глория Дерас.

Какво е Народна мисия? На първо място трябва да отбележа, че мисията е насочена

2 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1469)
декември 2012 г.

един и същи мироглед - както католици, така и православни.

Желаем ви много здраве и успех в продължението на започнатото дело. Пожелаваме много здраве и на отец Венци, който с голям ентузиазъм и енергия е започнал срещи с младежите в нашата плевенска енория.

Весели празници и Бог да ви пази.

С благодарности!

Семейство МАРИНКОВИ

към всеки кръстен, било то малък или голям. Това не са обикновени дни, това са дни, пълни с благодат; дни, в които Бог търси и посещава своите чеда и ги обръща с Любовта и Милостта Си; това са дни, в които по особен начин мисионери и божи народ усещат присъствието на Свети Дух в себе си и около себе си.

От тях се иска само да отворят сърцата си, за да чуят Божия глас и да го следват!

Ето как протичаше нашата Мисия в Белене. Започваше от ранни зори. Градът лека-полека се събуждаше от сън, а ние, мисионерите, вече бяхме на път към различните училища, за да се срещнем с малките деца и техните родители и да започнем дения с молитва, с

песни и благодарност към Бог. След това се отправяхме към черквата „Свети Антон от Падуа“ и там през време на обожаването заедно с някои българи отпращахме към Светата Троица хвала с утринната молитва. И... започваше нашият път към болките и радостите на обикновения човек! Благодаря на Бог, че можах да се докосна до много хора, че можах да отворя вратите на техните къщи, да седна, макар и за малко, и да чуя техните думи. Тези хора ще останат в сърцето и в молитви те ми!

Денят продължаваше с две литургии: едната - в различни части на града, другата - в черквата „Рождение на Благена Дева Мария“. Беше вълнуващо да се види как стар и млад бърза да вземе участие в броеницата и после в Евхаристията.

Обед и вечер ние, отците и сестрите, се събрахме около трапезата, за да разкажем за това как е минал денят ни. Искам да благодаря лично на всеки от тях задето ми засвидетелстваха с думи и с дела своята любов към Бог, към Църквата и всеотдайността си към народа ми!

Всеки ден - сутрин и следобед, бях изльчвани по беленското радио различни теми, свързани с живота и мъченичеството на монс. Евгений Босилков. Хората от града имаха възможност да се докоснат и до тайнството Изповед. Бях проведени и различни срещи: с членовете на Пасторалния съвет, с членовете на „Каритас“, с катехисти, с младежи, със семейства. В петък се проведе тържествен Кръстен път по центъра на Белене. Не бях забравени и нашите скъпи покойници - бе отслужена литургия на гробището. В събота от ръцете на нашия уважаван епископ монс. Петко Христов катехистите от цялата епархия получиха мандата за новата учебна година. Мисията завърши с тържествена литургия на 28 октомври вечерта.

Искам да благодаря специално на отец Паоло Кортизи, енорийски свещеник в Белене, и на сестра Кати и сестра Ана Глория, нашите домакини, за това, че не само отвориха домовете си за нас, но преди всичко отвориха своите сърца! „Готово е сърцето ми, Боже, готово е сърцето ми: ще Те славя, Господи, между народите“ (Пс. 107).

Сестра Катя ИВАНОВА,
пасионистка

Празник на „Каритас“

От стр. 1

лен базар пред сградата на Бургаския свободен университет. На базара бяха предложени сувенири, изработени от възрастните хора в Центъра на „Каритас“ - Бургас, и от децата и младежите с уреждане от Дневен център „Каритас“ в Ямбол, както и предмети, предоставени от доброволци. Децата от Школата за иконопис и стъклопис към енория „Успение Богородично“ в Бургас също предоставиха красими икони и стъклописи и

подкрепиха инициативата. През целия ден доброволци раздаваха брошюри за Деня на „Каритас“, който тази година бе посветен на грижата за възрастните хора.

В Пловдив празникът съвпадна с честването на 150 години от иването в България на сестрите облатки и отците успенци и на 10-годишнината от обявяването на тримата свещеници Камен Вичев, Йосафат Шишков и Павел Джиджов за блажени. Съботната литургия води монс. Христо Пройков, а апостолическият

нунций архиепископ Януарий Болонек произнесе тържествено слово. В Пловдив гостуваха и много свещеници - както от страната, така и от Франция, Испания, Италия, Румъния и др.

Благодарим на всички, които бяха част от нашия празник, на всички, които през годините са отдавали своята любов и труд, за да направят света на някого по-хубав и да му подадат ръка в труден момент. Желаем ви здраве и нестихващ ентузиазъм!

„Каритас“ - София

ИСТИНА - VERITAS

продължител
на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

Католическа църква
в България
1606 София,
ул. „Люлин планина“ № 7
Директор
свещеник Благовест
Вангелов
тел. 952-29-59
E-mail: istina-v@techno-link.com
Печактор Марио Георгиев
ISSN 0861-6450

Куба. Последният ураган Санди сериозно е повредил двете камбанарии на историческата катедрала в столицата Хавана. Най-горните части на купола са съборени. На големия площад пред катедралата са паднали няколко вековни дървета. Кубинският епископ Луис Естаба е съобщил, че град Сан-тиаго де Куба е „изцяло разрушен“! Покривите на жилищата са отнесени, по улиците са нападали огромни дървета, няма ток и телефон. Всички черкви са разрушени.

Франция. Френските епископи са отправили остро протестно послание до президента Оланд относно намерението на правителството да внесе в парламента законопроект за узаконяване на „брака между хомосексуалисти“.

+ + + Поройните дъждове през октомври са нанесли големи щети в светилището „Дева Мария Лурдска“. Наводнени са подземната базилика „Свети Пий X“, пещерата и катедралата. Щетите се изчисляват на повече от два милиона евро. В продължение на две седмици всички повреди са отстранени и сега Лурд е „претоварен“ от поклонници и гости. Светилището „Дева Мария Лурдска“ е най-голямото християнски светилище; то се посещава годишно от над 12 милиона поклонници, богомолци и туристи от цял свят.

Словакия. На тържествена литургия в столицата Братислава папският нунций в страната архиепископ Марио Джордано е прочел декрет на Светия престол, с който благоженят Иоан-Павел II е обявен за покровител на словашките планински спасители. Декретът е в отговор на молба, отправена от Съюза на планинските спасители до Светия престол. Като основание спасителите посочват, че са познавали „лично полския папа като турист и скиор по красивите словашки планини“. От шестмилионното население на Словакия над 4.9 милиона са католици.

Беларус. Беларуският зам.-министр на външните работи Сергей Алейников е бил приет от папа Бенедикт XVI и кардинал-секретаря Тарчизио Бертоне. Били са обсъждани църковни и политически въпроси. От 10-милионното население на страната над 3.5 милиона са католици.

Аржентина. Поройни дъждове са нанесли щети на светилището „Богородицата от Лухан“. Базиликата и гробницата са били наводнени. С помощта на доброволци - предимно младежи, всички щети вече са отстранени. Светилището в градчето Лухан се намира на около 50 км от столицата Буенос Айрес. Всяка неделя светилището на Покровителката на Аржентина се посещава от над 30 хиляди поклонници, богомолци и туристи. На празника Успение Богородично в него са преминали в шествие над два милиона вярващи, предимно младежи. От 36-милионното население на страната над 33 милиона са католици.

САЩ. Председателят на Епископската конференция на Католическата църква в страната кардинал Тимоти Долън е изпратил поздравителна телеграма до Барак Обама по случай

преизбирането му за втори президентски мандат. В телеграмата кардиналът посочва, че над 50 процента от католиците са гласували за Обама и че със своя глас американските католици настояват президентът да се съобразява с исканията на Католическата църква относно неотложните гржи към безработните, социално слабите, неродените и емигрантите.

Иерусалим. Главният настоятел на Светите земи францисканец Пиербатиста Пицабела е съобщил, че има опасност че кръстът на Христовия гроб да се затвори заради неплатени сметки за вода в целия комплекс, които възлизат на 1.8 милиона евро. Сградният комплекс от черкви, параклиси и молитвени помещения е притежание на различни деноминации. Най-големи части притежават православните, католиците и арменците; по-малки имат коптите, сирийските православни и етиопците. Тук най-значим е храмът на Христовия гроб. Тук римският император Константин е построил първата черква през IV век - многоократно разрушавана и построявана, докато придобие сегашния си вид. Това място се посещава годишно от стотици хиляди поклонници и туристи.

Португалия. На 68-ия генерален капитул на общността на Милосърдните братя в португалското светилище Девата от Фатима бе избран новият настоятел - испанският свещеник Хесус Арондо. На събранието са присъствали 120 свещеници от цял свят. Общността разполага с над 300 заведения по светеца за социална и здравна помощ. Тя включва 1200 свещеници, 60 хиляди братя и над 60 хиляди доброволци миряни. През нейните социални и здравни центрове годишно преминават над 20 милиона нуждаещи се.

Германия. Третата книга на папа Бенедикт XVI „Детството на Исус“ е преведена на 20 езика и бе представена през октомври на панаира на книгата във Франкфурт. Тя предизвика огромен интерес и се наложи време на изложението отпечатването на допълнителен тираж.

Ватикан. Папа Бенедикт XVI е приел на частна аудиенция полския кардинал Станислав Дживиш. В сърден разговор кардинал Дживиш е рассказал, че е бил личен секретар на кардинал Карол Войтила в Краков от 1966 г. След избирането на Войтила за папа през 1978 г. той отново става личен секретар на Иоан-Павел II до неговата смърт през 2005 г. След разговора двамата са се разделили приятелски. Днес кардинал Дживиш е архиепископ на Краков.

+ + + Светият отец е поздравил американския президент Барак Обама по повод втория му мандат, като го е уверен, че ще се моли Бог да му помага в „голямата му отговорност за мира и справедливостта не само в САЩ, но и в целия свят“.

+ + + Папата е назначил словенския кардинал Франк Роде за специален представител за тържественото отпразнуване на 550-ата годишнина от учредяването на епархията в Любляна - столицата на Словения. На 6 декември 1462 г. папа Пий II (1458-1464) е учредил католическата епархия в Любляна по желание на тогавашния император Фридрих III. От 2.2-милионното население на Словения над 1.9 милиона са католици.

+ + + Външният министър на

Бурунди Лaurant Кавакуре и папският нунций в Бурунди архиепископ Франко Копола са подписали споразумение за юридическия статут на Католическата църква, свързано с църковните венчавки, културата, католическите училища и болници. На тържествения акт е присъствал и президентът на Бурунди Пиер Нкурунзиша.

+ + + Във връзка с 500-годишнината (31.X. 1512 г.) на творбата на Микеланджело „Сътворението на Адам“ папата е отслужил тържествена литургия в Сикстинската капела, като е осветил всички фрески на генералния художник в капелата. „Сътворението на Адам“ е поръчана от папа Юлий II (1503-1513). Сикстинската капела е под закрилата на ЮНЕСКО като световно културно наследство.

+ + Папа Бенедикт XVI е принял премиера на Хърватия Зоран Миланович. В много сърден разговор папата е уверил премиера, че ще ходатайства активно за приемането на католическа Хърватия в Европейския съюз.

+ + Светият отец е назначил швейцарския адвокат и експерт по пране на пари д-р Рене Брюар (40) за директор на ватиканската служба по финансов контрол.

+ + Папа Бенедикт XVI извърши промени в програмите на конгрегациите за свещенослужителите и за католическо възпитание. Католическите семинари - що се отнася до църковната част, преминават на подчинение на Конгрегацията за свещенослужителите под ръководството на префекта кардинал Мауро Пиаченца, а научнобогословското образование и възпитание остават под ръководството на Конгрегацията за католическо възпитание, ръководена от полския кардинал Зенон Грохолевски. Компетентността и въпросите по катехизиса преминават от Конгрегацията за свещенослужителите в Съвета за Новата евангелизация.

+ + + Наскоро ватиканската библиотека е въвела дигитализиране на ценни документи и ръкописи от Средните векове. Сред тях са и много важни ръкописи - над 1900 - от 30-годишната война (1618-1648).

+ + + Папа Бенедикт XVI е назначил епископ Камило Балини за нунций в следните страни от Арабския полуостров: Бахрейн, Кувейт, Катар и Саудитска Арабия. В тях живеят над един милион католици: в Кувейт - 300 хиляди; в Катар - 380 хиляди; в Бахрейн - 140 хиляди; в Саудитска Арабия - 500 хиляди. Седалището на нунциатурата е в Бахрейн.

Рубриката води
Петър КОЧУМОВ

Програма на папа Бенедикт XVI за Рождество Христово и Нова година

Понеделник, 24 декември, 23,00 ч. - Тържество на Рождество Христово. Среднощна литургия, представяне от папата в базиликата „Свети Петър“.

Вторник, 25 декември, 13-13,45 ч. - Традиционно послание на папата за Рождество Христово и благослов „Към града и света“ от площад „Свети Петър“.

Вторник, 1 януари 2013 г., 11,00-12,45 ч. - Тържество „Дева Мария Богородица“. Литургия във ватиканската базилика, представяне от папата, за Световния ден на мира.

Рождественските служби ще се предават по Евровизия; часовете са дадени по българското часовно време.

Архиепископът на Париж отхвърли обвиненията в хомофобия по адрес на Църквата

Председателят на Епископската конференция на Католическата църква във Франция кардинал Андре Вен-Троа отхвърли обвиненията в хомофобия, отправени по адрес на Църквата заради позицията й по отношение на еднополовите бракове и осиновяването на деца от хомосексуални партньори. Архиепископът на Париж се обяви еднозначно срещу законопроекта на френското социалистическо правителство, който предвижда легализиране на споменатите неща. Кардиналът изрази съм-

нение относно това доколко уместен и спешен е такъв закон. Той уточни, че обвиненията в хомофобия не са нещо ново и в този смисъл са били очаквани от страна на Църквата.

Според Вен-Троа правителството се опитва да отвлече вниманието на обществеността към второстепенни въпроси във време, когато икономиката на страната изживява тежките последици от финансова и икономическата криза.

По www.catholic-news.bg

Чуден образ на Дева Мария на болничен прозорец в Малайзия

Стотици католици се събраха за молитва пред болница в покрайнините на столицата Куала Лумпур, след като на един от прозорците се появи образ, напомнящ Дева Мария. Снимките с чудото бързо бяха разпространени през социалните мрежи и към болницата Sime Darby Medical Centre

вече пристигат автобуси не само от Малайзия, но и от Сингапур, който е на триста километра, съобщава агенция Франс прес.

Хората, които палят свещички и пеят религиозни песни пред болницата, твърдят, че сега в другия прозорец виждат и образа на Исус Христос.

„Ние вярваме, че Мария, Божията майка, ни изпрати послание, че тя вижда нас и

малайзийското знаме. Ние също виждаме Исус и Той се мести, не е статичен“, разказва пред френската агенция 54-годишната Еунисе Фернандес, която живее близо до болницата.

Отец Лоурънс Ендрю - редактор в малайзийския католически вестник „Хералд“, заяви, че Църквата трябва да провери и да потвърди автентичността на образите в прозорците, както и свидетелствата на очевидците.

„Трябва да стане ясно, че това не са просто някакви измислици на хората, а става дума за истинско явление“, добави той.

Малайзия е мюсюлманска страна. Само 6 на сто от населението ѝ са католици.

По www.catholic-news.bg

Дания Елхата за Рождество Христово се оказва пречка за някои

Жителите на малкото датско градче Кокедал с удивление разбраха, че през тази година на площада в града няма да има елха по време на Рождество Христово. Приблизителната стойност на дървото е около 700-900 евро. Това било „твърде много“ според членовете на градския съвет, които наскоро похарчиха 10 пъти повече (7 хиляди евро) за честването на мюсюлманския празник Ураз-Байрам, съобщава католическата агенция KAI.

Проблемът е, че в градския съвет на Кокедал мюсюлманите са повече от половината и поради това местният орган не смята да се съобразява с християнските празници.

Въпросът с елхата в Кокедал придоби широка известност и бе обект на обсъждане дори в парламента в Копенхаген. Силен интерес имаше и от страна на телевизията, която пожела да заснеме репортаж за мюсюлманското

доминиращо влияние в датския град. Така и не успяха обаче, тъй като автомобилът, превозваш подвижната телевизионна техника, бе атакуван от маскирани лица.

Както www.catholic-news.bg съобщи по-рано, белгийските власти пък имат намерение направо да зачернат коледната елха, доколкото - по думите им - един от най-обичаните символи на Рождество Христово „може да осърби чувствата на нехристияните“.

По www.catholic-news.bg

ПЪРВИ ДЕН

Да вървим, разговаряйки помежду си

Историята на вавилонската кула и наследството на нашето различие (Бт. 11, 1-9).

„Дойдете... послушайте! Бог ни кани към диалог (Пс. 33/34, 11-18).

Изливането на Духа - дар на разбирателство (Деян. 2, 1-12).

Разговорът по пътя с възкръсналия Иисус (Лк. 24, 13-25).

Размишление

Да вървим смириено по пътя с Бог, означава да вървим като един народ, чиито членове говорят помежду си и с Господа, винаги внимателни към това, което чуват. Нашето честване на осмодневницата за единство на християните започва следователно с едно размишление от пасаж на Свещеното писание, което ни казва това, което е важно: да говорим помежду си. Да кажеш своята мисъл на другия, е бил значителен фактор в икуменичното движение, защото така се създава една отвореност, която ни позволява да разберем един другого, да споделим това, което притеjavame, да чуем нашите различия и да бъдем внимателни към тях. По такъв начин ние развиваме нашите способности да бъдем разбрани. Даровете, които са плод от търсението на единството, са част от нашето главно призвание - да отговорим на това, което Бог изисква от нас. Ако говорим в истината, справедливостта ще се изпълни и ние ще се научим на доброжелателство. Примерите на конкретно освобождение, на което сме свидетели в целия свят, показват ясно, че хората, принудени да живеят в бедност, излизат от своята изолация благодарение на диалога.

Откъсът от Битие и разказът за Петдесетница отразяват и тези човешки начинания, и мястото им в плана за освобождение, който Бог има за Своя народ. Най-напред историята на Вавилонската кула описва как там, където не съществуват никакви езикови бариери, великите неща стават възможни. Обаче историята разказва също как тази способност се използва като основа за самоизтъкване - „да си спечелим име“ е мотивът, с

които е издигнат този огромен град. На края този проект довежда до смесване на езиците. Оттогава достигането до нашата човешка същност изисква от нас да слушаме търпеливо и внимателно този, който ни е чужд. Благодарение на изливането на Свети Дух в деня Петдесетница и чрез силата на възкресението на Христос по нов начин става възможно разбирателство, преодолявайки нашите различия. Днес сме призвани да споделяме дара на слово-

то и на слушането, обръщайки се към Бог и към свободата. Ние сме призвани да вървим в Духа.

По пътя за Емаус учениците, вървейки заедно, си говорят под товара на чувството за загуба и несъбудната надежда. Нашите Църкви, които познават разединението на различно равнище, и нашите общества, разчленени от предразсъдъците и от страхът от другия, могат да се разпознаят в тях. Но ето, че Иисус решава да се включи в разговора точно в този момент - не като играе ролята на мастит професор, а придружавайки своите апостоли в техния път. Неговото желание да участва в нашия разговор и нашият отговор - желанието да остане с нас и да продължи разговора с нас, правят живата връзка с възкръсналия Господ.

Всички християни знаят какво означава да срещнат Иисус и знаят мощта на Неговото слово, което „гори в нас“. Това усещане за възкресение ни призовава към едно по-задълбочено единство в Христос. Постоянният разговор помежду нас и с Иисус - дори когато сме дезориентирани - ни позволява да вървим заедно към единството.

Молитва

Господи Иисусе Христе, ние възвестяваме с радост, че сме в Тебе, и Ти благодарим, че си ни призовал към диалог в любов с Тебе. Отвори нашите сърца, за да можем да споделим по-пълно Твоята молитва към Отца да бъдем всички ед-

но, и за да се доближим още повече един до други, вървейки заедно. Дай ни кураж, за да свидетелстваме заедно истината и стори нашите разговори да обърнат онези, които продължават да практикуват разединението. Изпрати Твоя Дух да ни даде силата да преодолеем в нашите общности, в нашите страни и в целия свят ситуацията, в които липсват достойнството и състраданието. Ти, Който си Бог на живота, води ни към справедливостта и мира. Амин!

ган Иисус, но говори също и за необходимостта апостолите да излязат „извън стана“, за да застанат до Него. Когато срещаме отринати и когато разпознаваме в тяхното страдание Този, Който бе разпънат, ние не можем да имаме колебания: да живеем в Христос, значи да бъдем солидарни с тези, които са отхвърлени и чиито страдания Той споделя.

Тялото Христово, сломено на кръста, беше „сломено за вас“. Разказът за тайната ве-

ТРЕТИ ДЕН

Да вървим към свободата
Еврейските акушерки (баби) пазят Божия закон, а не заповедта на фараона (Изход, 1, 15-22).

Молитвата, казана с упование от този, който е открит пред Божия поглед (Пс. 17/16, 1-6).

Славната свобода в Христос на синовете Божии (2 Кор., 3, 17-18).

Разговорът на Иисус със самарянката я насочва към един по-свободен живот (Ин., 4, 4-26).

Какво иска от тебе

ВТОРИ ДЕН

Да вървим със сломеното тяло на Христос

„Ще оживеят ли тия kostи?“ (Иез. 37, 1-14).

Божият слуга, подигран и охулен, вика към Бога (Пс. 21/22, 1-8).

Призив да отидем на среща с Иисус „отвън стана“ (Евр., 13, 12-16).

Иисус преломи хляба, давайки Себе Си преди страданието (Лк. 22, 14-23).

Размишление

Да ходим смириено с Бог, означава да чуваме Неговия призив да излезем от местата на нашия личен комфорт и да придружим другите, по-особено онези, които страдат.

„Изсъхнаха нашите кости и загина нашата надежда: ние сме от корен изтръгнати“ (37, 11). В думите на пророк Иезекиил ние разпознаваме начин на живот, който води днес по-голямата част от хората по света. В Индия това са „сломените хора“ от общностите дали, чийто живот ни говори по поразителен начин за техните страдания, страдания, които споделят разезните Иисус. Ведно с поруганите хора от различни времена и страни Иисус вика към Отца: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?“

Християните са призовани да извървят пътя на кръста. Посланието до евреите ни обяснява не само спасителното дело на страдания и пору-

чера предварва този на страданието и смъртта на Христос; откакто я отслужваме, сломеното тяло на Христос е Неговото прославено и възкръснало тяло. Неговото тяло е преломено, за да можем да вземем участие в Неговия живот и чрез него да бъдем едно само тяло.

За нас, християните, в похода към единството Евхаристията често ни се открива като място, където проблемът на нашето разделение става болезнено явен, понеже за момента не можем пълно да споделяме заедно това тайнство - така, както би трявало да бъде. Това положение ни приканва да обновим нашите усилия, за да достигнем до едно по-голямо общение.

Четивата за днешния ден ни предлагат и друга насока за размишление. Да вървим със сломеното тяло на Христос, това е да открием как да живеем заедно евхаристично. Да споделяме нашия хляб с гладните, да разрушим стените на бедността и на неравенството - и това са „евхаристични действия“, чрез които християните са призовани да обединят своите усилия. Папа Бенедикт XVI схваща точно по подобен начин Евхаристията в Църквата: не става дума единствено да се вярва и да се отслужва това тайнство, а също да бъде живяно (*Sacramentum caritatis*). В съзвучие с православната концепция за „Литургия след литургията“ се признава, че „няма нищо истински човешко“, в което да не намери форма и да не бъде живяна в пълнота Евхаристията (SC 71).

Молитва

Боже на състраданието, Твой Син умря на кръста, та чрез Неговото сломено тяло нашите разделения да могат да бъдат премахнати. Въпреки това ние Го разпънахме един, че и повече пъти с нашите разделения, измисляйки системи и действия, които възпират Твоята любов и минират Твоята справедливост към онези, които са изключени от даровете на Твоето творение. Изпрати ни Твоя Дух, за да ни донесе Твоя живителен полъх и изцерение в нашите разделения, та да можем да отдадем заедно свидетелство за справедливостта и любовта на Христос. Върви с нас до деня, в който ще можем да споделим единния хляб и едната

чаша на една-единствена трапеза. Ти, Който си Бог на живота, води ни в справедливостта и мира. Амин!

4

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1469)
декември 2012 г.

която навлязохме от октомври, защото както каза монс. Христо в своята проповед: „Хората са уморени от думи. Искат да видят, да усетят Бог. Търсят оригинал, не лоши или смешни копия.“

„И днес, както и вчера, хората не са поразени от силни думи, а от примера на живота. Днешният човек иска да види как се живее, отколкото да слуша как би трябало да се живее.“ (Йоан-Павел II)

Благодарим ви сърдечно, скъпи отци и сестри от Успенското семейство, защото чрез своите действия, извършвани с радост, любов и вяра, всекидневно ни срещате и ни показвате Иисус.

Росица СТАЙКОВА

Мисия с Венец

От стр. 1

ва в Цариград, за да постави началото на благодатното дело, което продължава и днес. Цариград, родното място на Църквата на присъединените българи, се превръща в един много родъ наш Иерусалим, откъдето мисионерите тръгват на път в мисия като апостолите...

Дълъг и нелек път, извърян от много успенски монаси и монахини през всичките тези години заради едно-единствено нещо - силната им и безкомпромисна вяра в името на възтържествуването на Божието царство.

Какъв по-блестящ пример на тази сила вяра и стремеж към Божието царство от саможертвата на тримата отци ус-

пенци - блажените Камен, Павел и Йосафат, които в нощта на 11 срещу 12 ноември да доха живота си за вярата и верността на мисията!

След литургията децата от вероучението в Пловдив ни представиха кратка пиеса, което ни върна години назад във времето и ни разказа за нелекото начало на успенската мисия в България. По случай 150-годишния юбилей на успенското дело сред българите беше създаден химн по текст на Ася Сократова и музика на Мая Райкова, който вървящите на енория „Възнесение Господне“ изпяха от все сърце.

Мисия, че този празник постави добро начало за честване на Годината на вярата, в

Христос се характеризира с този нов живот в Духа, който - обратното - ни дава възможност да гледаме заедно славата на Бог с „непокрити лица“. В тази славна светлина се научаваме да се виждаме поистински, докато растем в уподобяването с Исус към пълното християнско единство.

Молитва

О, Боже освободителю, благодарим Ти за силата и вярата - подхранвани от надеждата, на всички, които се борят за достойността и пълнотата на живота. Ние знаем, че Ти вдигаш падналите и развърз-

циск от Асири, автор на „Песен на творенията“. Така че началото и краят на Времето на Сътворението са свързани по този начин с грижата за творението в източната и в западната християнска традиция.

Християнската история е история за изкупление на цялото творение, история на самото творение. Приемането, че в Исус Христос Бог стана човек - в определено време и място, е основно убеждение, което свързва всички християни. Споделената вяра във въплъщението ни води до признаването на значението на творе-

Господ?

(срв. Мих. 6, 6-8)

ваш вързаните. Твой Син Иисус крачи с нас, за да ни покаже пътя към истинската свобода. Нека се научим да ценим това, което ни е дадено, и да бъдем укрепени, за да преодолеем всичко, което вътре в нас ни поробва. Изпрати ни Твоя Дух, та истината да ни направи свободни и обединяващи нашите гласове, да можем да обявим любовта Ти към света. Боже на живота, отведи ни до справедливостта и мира. Амин!

ЧЕТВЪРТИ ДЕН
Да вървим като деца на земята

Земята е благо за всички, а не за лична изгода (Левит 25, 8-17).

Плодотворното изливане на Божията благодат в свeta (Псалм 65/64, 56-14).

Цялото творение очаква изкуплението (Римляни 8, 18-25).

Иисус лекува с калчица, с тяло, с вода (Ин. 9, 1-11).

Размишление

Щом сме призовани да вървим смириено с Бог, трябва винаги да си даваме сметка, че сме част от творението и ползватели на Божиите дарове. Днес светът осъзнава все по-вече, че за нас приоритет трябва да стане по-доброто разбиране на нашето място в творението. Особено сред християните все повече се за силва убеждението, че въпреките, свързани с околната среда, са част от „смиреното вървение с Бог“, нашия Създател. Понеже всичко, което прите жаваме, е Божие творение и ни е дадено от Него; следователно не е „наше“, за да правим с него каквото си искаем. Поради тази причина всяка година християните са поканени да отбелazzват между 1 септември и 4 октомври Времето на Сътворението, практика, следвана от все повече Църкви. През 1989 г. патриарх Ди митриос I обяви 1 септември за Ден за молитва за околната среда. Литургичният календар на Православната църква започва този ден с възпоменание на Сътворението на свeta от Бог. На 4 октомври много Църкви от западната традиция честват свети Фран-

нието - на телата, на храната, земята, водата, на всичко, което подхранва нашия живот като земни хора. Иисус е изцяло част от този свят. Изглежда учудващо, че Иисус лекува, като прави кал със своята слюнка и прахта на земята, но е в съответствие с предназначението на света, създаден да участва в Божия промисъл - да ни води към нов живот.

По цял свят земята обикновено се обработва от най-бедните хора, които често не могат да се радват на получението плодове. В същото време тези хора полагат специални грижи в култивирането на земята, които са израз на мъдростта, придобита в практиката.

Грижата за земята ни кара да се замислим по фундаментални въпроси - например как човешките същества могат да живеят в лоното на Творението по начин, който е по-хуманен за всичко. Обстоятелството, че отношенията между земеделския труд и собствеността на земята често са източник на икономическо неравенство и унизилен работни условия, е мотив за дълбоко притеснение и за съвместни действия на християните. Опасностите от експлоатацията на земята са посочени още в Стария завет - в наставленията за юбилейната година, дадени в книгата Левит: земята и нейните плодове не са ни дадени, за да експлоатираме близния; напротив, всички трябва да бъдат облагодетелствани от обработването на земята. Това не е просто една „религиозна идея“, тя е свързана с реални икономически и финансови действия, които определят по какъв начин земята се стопаниства, купува и продава.

Молитва

Боже на живота, ние Ти благодарим за земята и за тези, които се грижат за нея и правят тя да принася плодове. Нека Духът, Животворящия, ни помогне да осъзнам, че сме част от това Творение, където всичко е свързано. Да ни научи да общуваме земята и да я чуваме, когато сте не. Да вървим наистина заедно по стъпките на Иисус, като изчеляваме раните на земята и осигуряваме справедливо разпределение на благата, които произвежда. Боже Животворящи, отведи ни до справедливостта и мира. Амин!

(Следва)

Никополската епархия отбелazzва 60 години от мъченическата смърт на епископ Евгений Босилков. Започна юбилейна година

От стр. 1

дни от мъченическата смърт на епископ Босилков, а днес той е блажен и покровител на нашата епархия“. Проповедта на епископа беше изпълнена с мисли и цитати на блажения Евгений от негови писма и проповеди. „Часовете на епископ Босилков са посветени на молитвата. Неговото доверие в Бог го окружава да приеме мъченичество и смъртта“, продължи монс. Петко. А понататък сподели: „До последния си час блаженият Евгений носи в сърцето си образа на Дева Мария - тази, която го спасява от водите на Дунава; която го подкрепя в най-големите му трудности; тази, на която поверява най-скъпите си хора и близки.“ „За нас Евгений Босилков е най-голям пример за сила вяра и молитвен дух. Той предвиди блестящото бъдеще на Католическата църква в България. То обаче няма да дойде само, а с подкрепата на Мария и блажения Евгений. Да изпълним с вяра, надежда и любов нашия живот и да работим, за да постигнем това бъдеще“, завърши проповедта си епископ Петко.

Генералният настоятел на пасионистите отец Йоаким Рего отправи чрез своя пълномощник отец Джузепе Адобати писмо обръщение към всички духовни лица и миряни от Никополската епархия и към участващите в празника на блажения. Неговото писмо завършва с призыва: „Нека животът му и неговата смелостни мотивират; нека неговата вяра и упование в Бог ни утешат и неговата мисионерска ревност ни вдъхнови да отидем в света и да проповядва-

ме Благата вест. Блажен Евгений Босилков, моли се за нас. Амин!“

След обръщението на генералния настоятел думата за поздрав бе дадена на кмета на община Белене Петър Дулев. След него отец Койчо Димов обяви на вярващите, че по случай юбилейната година Светият престол отпуска пълна индулгенция за всички, дошли като поклонници в светилището на блажения в Белене, което ще важи през цялата година. Свещеникът обясни условията за получаване и окуражи вярващите „да се възползват от това съкровище, което Църквата ни отпуска“.

Накрая енорийският свещеник отец Паоло Кортези поздрави от името на общността епископ Петко, всички гости от чужбина и от епархиите и припомни, че реликвата на блажения, която се пази в светилището, ще тръгне на поклонническа обиколка по енорииите на епархиите в чест на Годината на вярата и 60-годишния юбилей от

мъченичество на Евгений Босилков. Отец Паоло настърчи гостите да разгледат изложбата, подредена в енорийския дом, съдържаща снимки на мъченика, на блажения Йоан XXIII, копия на документи

Възвестявам ви голяма радост

От стр. 1

вид се оказа като човек. Смириси Себе Си, бидейки послушендори до смърт, и то смърт кръстна“ (Фил. 2, 5-8).

На еврейски Витлеем означава „Дом на хляба“. Иисус се роди във Витлеем не само за да изпълни всичко предречено за Него, но също като тайнствено преднаменование на всичко, свързано с името на този град, в който за първи път се яви пред очите на хората.

Хлябът участва в съществените моменти на Неговия живот. В пустинята дяволът Го изкушава да превърне камъните в хлябове. По-късно, пак в пустинята, Иисус умножи хля-

ба и на храни многохилядното множество, което Го следващо, жадно да чуе Неговите слова. На Тайната вечеря извести, че хлябът, който преломи и раздаде на апостолите, е Неговото тяло. След Възкресението е разпознат от учениците в Емаус пак когато преломява хляба.

Иисус се роди във Витлеем - Дома на хляба. Съвпадението не е случайно. Истина е, че Иисус казва: „Не само с хляб ще живее човек.“ Но това не отрича ценността на хляба. В молитвата, която знаем от самия Него, Той ни учи: „Дай ни днес насыщния ни хляб...“

Както Мария прие своя Син като Светлина, Слово и Евхаристичен хляб, така и ние да приемем в Рождествоенската нощ на тази година, посветена на вярата, с истинска вяра и нестихваща радост, че Той е хлябът, слязъл от небето, с Който се храним, за да имаме живот вечен. А тук, на земята, вярата, която имаме в Него, ни дава право да се наречем „чеда Божии“. „А на всички ония, които Го приеха - на вярващите в Неговото име, - даде възможност да станат чеда Божии“ (Ин. 1, 12).

Честито Рождество Христово!

Заключително послание на Синода

Пресофисът на Ватикан публикува заключителното послание на тринадесетата редовна сесия на Синода на епископите, която се провежда от 7 до 28 октомври и на която беше обсъдена темата „Новата евангелизация за предаването на християнската вяра“. В резюмето на пресслужбата се извеждат основните акценти от заключителното послание.

„В началото на документа епископите припомнят откъса от Евангелието на Йоан, в който се говори за срещата на Иисус със самарянката при кладенеца - това е образът на съвременния човек, който е с празна стомна, но е жаден и изпълнен с носталгия към Бог; към него трябва да се обрне Църквата, за да му представи Бог. Също като самарянката, срещната Иисус, този човек може да бъде свидетел на посланието за спасение и на евангелската надежда.“

Обръщайки се конкретно към Новата евангелизация, синодът напомня за необходимостта от съживяване на вярата, изправена пред опасността да се изгуби сред съвременните култури поради отслабването ѝ сред кръстениите хора. Срещата с Господ, която разкрива Бог като любов, може да се случи само в Църквата, която е общността на тази среща и която носи опита на общението; тогава християните могат да станат свидетели на вярата и на други места. Но Църквата потвърждава, че за да може човек да евангелизира, преди това той самият трябва да е евангелизиран, затова Църквата изпраща своето послание, като започва от самата себе си, за обръщане към вярата, тъй като слабостта на Исусовите ученици дава отражение и на достоверността на тяхната мисия. С пълното съзнание, че водач в историята е Господ, което означава, че злото не може да има последната дума, епископите приканват християните да преодолеят своя страх от вярата и да се обрънат към света със смелост и кураж, тъй като - макар и изпълнен с противоречия и предизвикателства - това продължава да бъде светът, обичан от Бог. Пessimизът е излишен. Глобализацията, секуларизацията, новите социални развития и миграцията въпреки трудностите и страданията, които носят със себе си, трябва да бъдат виждани като възможност за евангелизация. Това не означава да бъдат търсени нови стратегии, които да превърнат Евангелието в пазарен продукт, а да бъдат преоткрити начините, чрез които отделните хора да се приближат до Иисус.

Посланието гледа на семейството като на естественото място за евангелизация и потвърждава отново, че то трябва да бъде подкрепяно от Църквата, политиците и обществото. За семейството от изключителна важност е специфичната любов на жената, като посланието припомня и болезнената ситуация на разведените и повторно оженени хора. Посланието потвърждава отново дисциплинарната практика за достъпа до тайнствата, но също потвърждава, че те по никакъв начин не са отхвърлени от Господ, както и че Църквата е гостоприемен дом за всички. Посланието също се обръща към християните от Северна Америка, които живеят в култура, чиито особености понякога са доста далечни от Евангелието, да обрънат внимание на обръщането към вярата, за да могат да приветстват имигрантите и бежанците. Латинска Америка е приканена към постоянна мисионерска дейност, за да се изправи пред днешните предизвикателства като бедност, насилие, в новите условия на религиозен pluralizъm. Църквата в Азия, която често е преследвана и поставяна във вълните на обществото, макар и да представлява малцинство, е насырчена и призована да прояви търдрост във вярата. Европа, белязана от агресивен секуляризъм и наранена от минали политически режими, все пак е създала хуманистична култура, която акцентира върху достойнството на човека и неговияносокъм общото благо, поради което днешните трудности трябва да бъдат разбири като предизвикателство и не трябва да обезкуражават християните в Европа. Океания е призвана още веднъж да се включи в проповедта на Евангелието. Накрая посланието завършва с молитва към Дева Мария, звездата на Новата евангелизация.“

По www.catholic-bg.org

Новата евангелизация е чедо на Втория ватикански събор

Светлината на вярата е безценно богатство за човешкия живот, посочи папа Бенедикт XVI на тържествената литургия във ватиканската базилика „Свети Петър“. С нея той закри официално 13-ия синод на епископите за Новата евангелизация. В проповедта си Светият отец подчертава, че задачата на Църквата е да евангелизира, а радостното възвествяване на Евангелието е задължение на всички християни. В молитвата на вярващите бе отправена молитва на арабски език за мира в Сирия и Близкия изток.

В размишлението си в проповедта папата посочи Вартиней, когото срещаме в неделното Евангелие, за пример на съвременния човек, изгубил надеждата и смисъла на живота. Слепият Вартиней от Евангелието, отбелаязътой, е онзи, който е загубил зрението, т.е., светлината на вярата, но същевременно създава това и се повръща на Господ, придобивайки „пълнотата на достойнството си“, превършайки се в Христов ученик. „Вартиней е олицетворение на човека, който се нуждае от светлината на Бог, светлината на вярата, за да опознае наистина реалността и да върви по пътя на живота. Важно е да се признаем за слепи, нуждаещи се от светлина, защото в противен случай ще останем слепи завинаги.“

„Вартиней може да се превърне в представител на всички онези, които живеят в регионите на древна евангелизация, където светлината на вярата е отслабнала и са се отдалечили от Бог, когото не смятат за важен за живота, хора, които са загубили едно големо богатство, едно високо достойнство - не икономическото или на земната власт, а християнското, загубили са сигурната насока в живота и са

се превърнали, често несъзнателно, в просяци за смисъла на живота. Многобройни са хора, които се нуждаят от една Нова евангелизация.“

„Новата евангелизация се отнася за целия живот на Църквата“, подчертава папа Бенедикт XVI, позовавайки се на току-що завършилия синод. Оттук и трите пастирски линии, посочени от Светия отец. Първата се отнася до важността на тайнствата и призыва към святыните. „Истинските главни действащи лица на Новата евангелизация са светците: те говорят на език, разбираем за всички, с примера на живота и милосърдните дела.“

На второ място Новата евангелизация трябва да се присъедини към missio ad gentes (мисията сред народите) с „обновен мисионерски динамизъм, чиито главни действащи лица са преди всичко пастирите и мириите“.

Църквата, подчертава папа Бенедикт XVI, „е внимателна по особен начин към кръстените, непрактикуващи вярата“, за да могат да „преоткрият красотата на вярата“. „Църквата се стреми да използва също нови методи, като обръща особено внимание и на новите начини на изразяване, присъщи на различните култури по света, предлагайки по този начин Христовата истината чрез диалог и приятелството, което е положено в Бог, Който е любов.“

От друга страна, завърши Светият отец, новите евангелизатори имат една характерна черта: радостта на сърцето, която се ражда от срещата с Христос. Оттук и призыва - по примера на свети Климент Александрийски - да се „заличи забравата на истината, невежеството, за да се съзерца в истинският Бог“.

Сакралната музика помага да се преоткрие Бог

Сакралната музика в литургията не е естетически елемент, а помага за изразяване на вярата и допринася за Новата евангелизация - това е посланието на папа Бенедикт XVI към 6000 членове на италианската Асоциация „Санта Чечилия“, с които се среща във ватиканската аула „Павел VI“.

За да подчертава силата на сакралната музика, папата посочи две красноречиви свидетелства: на свети Августин (354-430), който разказва как псалмите на литургията на свети Амвросий (340-397) предизвикват сълзите му, и на прочутия френски поет и драматург Пол Клодел (1868-

1955), който „в един миг прегръща християнството“, чувайки богословия химн Магнификат (Душата ми величае Господа) по време на бдение за Рождество Христово в катедралата „Нотр Дам“ в Париж.

„След като вярата се ражда от слушането на Божието слово, не трябва да го слушаме само със сетивата, а през сетивата то да стигне до разума и сърцето - посочи папата. - Няма съмнение, че музиката и особено песнопенията могат да прилагат на псалмите и библейските четива по-голяма комуниктивна сила.“

За папата свидетелството на свети Августин помага за разбирането на основа, което II ватикански събор установява чрез литургичната конституция Sacrosanctum Concilium: „Сакралната песен, обединена със словото, е необходима

и съставна част от тържествената литургия.“

Папата поясни, че сакралната музика е необходима и съставна част не поради естетически мотиви, а защото „помага за приемането и изразяването на вярващите - крайна цел на сакралната музика“.

Свидетелството на Пол Клодел, допълни Светият отец, показва как сакралната музика помага за „активното участие“ на Божия народ в литургията, която „не е само говорене, а вслушване, приемане на Словото със сетивата и духа“.

Накрая папа Бенедикт XVI поиска на членовете на „Санта Чечилия“ да допринасят за оценяването на голямата музикална традиция на Църквата, изразена в григорианско и полифоничното пееене.

Абонирайте се за вестник „Истина-Veritas“

Можете да получавате вестник „Истина-Veritas“ и у дома, ако се абонирате за него до 14 декември в най-близката пощенска станция.
Годишен абонамент - 6 лв.
Каталожният номер на „Истина-Veritas“ е 347.

Вярваме в един Бог: Отец, Син и Дух Свети, Творец на всичко видимо на този свят, в който протича нашият преходен живот, и на всичко невидимо, като чистите духове, които наричаме също ангели, вярваме в Твореца на безсмъртната и духовна душа във всеки човек.

Вярваме, че този един Бог е абсолютно единствен в Своята безкрайно Свята същност, както и във всички Свои съвършенства: всемогъщество, всезнание, промисъл, воля и любов. Той е Този, Който вечно съществува, както Сам е открил на Мойсей; Той е любов, както ни учи апостол Йоан. По този начин тези две имена - Вечно съществуващи и Любов - неизразимо изразяват божествената реалност на Този, Който благоволи да ни открие Сам Себе Си, Който „обитава в непристъпна светлина“ и Сам в Себе Си превъзхожда всяко име, всяко нещо и всеки сътворен ум. Единствено Бог може да ни даде пълно и истинско знание за Себе Си, като ни се разкрива като Отец, Син и Свети Дух, Бог, с Който ние чрез Божията благодат сме призвани да споделим - тук, в полумрака на вярата, и там, отвъд смъртта, във вечната светлина - вечния живот. Взаимните връзки, непрекъснато пораждащи Трите Лица, всяко от които представлява същото Божествено битие, образуват блажения вътрешен живот на Трисветия Бог, Който безконечно надвишава всичко, което може да постигне нашият човешки разум. Ние благодарим на божественото благо за това, че множеството вярващи могат заедно с нас да засвидетелстват пред хората единството на Бог, макар да не разбират тайнството на Пресветата Троица.

И така, ние вярваме в Отец, Който непрекъснато поражда Сина; и в Сина, Словото Божие, вечно раждан от Отца; и в Свети Дух, несътворена Личност, произхождаща от Отца и от Сина като тяхна вечна любов.

По такъв начин в Трите Божествени лица соаeternae sibi et coaequales (съвечни и съравни) преизобилства и се осъществява със свойствените за несътвореното Битие съвършенство и слава животът и блаже-

ното всеединство на Бог. Винаги „трябва да бъде почитано Единството в Троицата и Троицата в Единството“.

Ние вярваме в нашия Господ Иисус Христос, Сина Божи. Той е Вечното слово, роден от Отца преди всички векове и единносъщен с Отца (homoousios to Patri), чрез Него всичко е станало. Чрез действието на Свети Дух Той се е въплътил в лоното на Дева Мария и е станал човек; равен е на Отца по божественост и е по-малък от Него заради човешката Си същност. Той е единен не чрез смесването на двете природи, кое то е невъзможно, а чрез единството на личността.

Той живя между нас, изпълнен с благодат и истина. Той възвести и постави началото на Царството Божие и ни даде

Вярваме в Светия Дух, Господ Животворящ, Комуто се покланяме и Го славим наравно с Отца и Сина. Той е говорил чрез пророците, бил ни е изпратен от Христос след Неговото Възкресение и възнесение при Бог Отец; Той просвещава, животвори, храни и насочва Църквата, като очиства нейните членове, ако те не отхвърлят Неговата благодат. Като прониква в най-съкровените кътчета на душата, Той прави човека способен да отговори на призыва на Иисус: „И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен и Небесният ваш Отец“ (Мат. 5, 48).

Вярваме, че Мария е вечно девствена майка на Възпълненото слово, на нашия Бог и Спасител Иисус Христос, и че по силата на това особено избрани-

на човечеството природа, почиваща на святост и праведност, в която човекът не е познавал нито болест, нито смърт. Не това съвършено естество, а падналата природа на човека, лишена от първоначалната благодат, накърнена в своите собствени природни възможности и подвластна на всемогъществото на смъртта - точно тя е била предадена на всички хора и точно в този смисъл всеки човек се ражда в грех.

И така, ние вярваме, в съгласие с Тридентския събор, че първородният грех се предава заедно с човешката природа, „не посредством подражание, а чрез раждането“, и следователно е присъщ на всеки човек.

Вярваме, че нашият Господ Иисус Христос чрез Своята жертва на кръста е изкупил нашия

участие в живота на Църквата, те изпадат в грех и в объркване, което затъмнява сиянието на светостта. Поради това Църквата страда и се кае за греховете, от които тя е властна да избави своите чеда с кръвта на Христос и дара на Свети Дух.

Наследница на Божийте обещания и дъщеря на Авраам в Духа чрез Израил, чието Писание тя съхранява с любов и чито патриарси и пророци почита; утвърдена върху апостолите и предаваща през вековете тяхното вечно живо слово и пастирска власт, въплътена в приемника на Петър и свързаните с него във верообщение епископи; постоянно подпомагана от Свети Дух, Църквата изпълнява своето служение: да съхранява, да учи, да обяснява и разпространява истината,

Изповедание на вярата от папа Павел VI

чрез Себе Си да познаем Отца. Той ни даде нова заповед: да се обичаме един друг така, както Той ни обича. Той ни показва пътя на евангелските благенства: бедност на духа, кротост, търпение в скърбите, жажда за справедливост, милосърдие, чистота на сърцето, миротворчество, благенството да страдаме заради истината. Той пострада при Понтий Пилат - Той, Агнецът Божи, Който взе греховете на света и умря за нас на Кръста, Като ни спаси със Своята изкупителна кръв. Той беше погребан и благодарение на Своята собствена власт възкръсна в третия ден, като чрез Свого възкресение и нас възвиси, така че да споделим с Него божествения живот, тоест живота в благодат. Той се възнесе на небесата и ще се върне отново със слава, за да съди живите и мъртвите - всеки според заслугите: тези, които са открили на състрадателната Божия любов, ще влязат във вечния живот, а тези, които са я отхвърлили докрай - в неугасимия огън.

И царството Му не ще има край.

чество и заради заслугите на нейния Син тя е била изкуплена по най-възвишени начин, като е била предпазена от нечистотата на първородния грех и облечена с благодат повече от всяка друга твар.

Съединена пряко и неразрывно с тайнствата на въплъщението и изкуплението, Пресветата и Пречиста Дева след края на своя земен живот е била отнесена с тяло и душа в небесна слава и подобно на своя възкръснал Син предвещава бъдещата съдба на всички праведни. Вярваме, че Пресветата Божия майка, новата Ева, майка на Църквата и на Небесата, остава майка на всички членове на Тялото Христово и съдейства на раждането и развитието на божествения живот в душите на изкупените.

Вярваме, че в Адам всички са съгрешили, което означава, че извършеното от него изначално престъпление е довело до падането на общата за всички хора природа, така че в сегашното си състояние тя носи в себе си последствията на греха и се отличава от първоначално присъщата на прародителите

първороден грех и всички лични грехове, извършени от всеки от нас, тъй че по думите на апостола, „Дето пък се умножи грехът, благодатта се яви в голямо изобилие“ (Рим. 5, 20).

Вярваме в едно кръщение, установено от нашия Господ Иисус Христос за оправдение на греховете. Трябва да бъдат кръщавани и младенци, които не са успели още да съгрешат лично, за да могат те, които са се родили лишени от свръхестествена благодат, да придобият второ раждане „чрез вода и Свети Дух“ за Божествен живот в Иисус Христос.

Вярваме в една, свята, католическа и апостолска Църква, съградена от Иисус Христос на камъка Петър. Църквата е мистичното тяло на Христос, което е едно общество с иерархична структура и едновременно - духовно съобщество. Земната Църква - тя е Божият народ, странстващ в света, но тя е и Църква, изобилстваща с небесни дарове. Тя е начатък и първенец на Божието царство, посредством което човешката история продължава делото и изкупителното страдание на Христос и което ще се осъществи напълно в слава след свръшката на времената. А във времето Господ Иисус създава Своята Църква чрез тайнствата, чийто извор е в Неговата всепълнота. И благодарение на тях членовете на Тялото Христово са причастни към тайната на смъртта и възкресението на Христос в благодатта на Свети Дух, Който е източник на живота и дейността на Църквата.

Ето защо, макар и да приема в своето лоно грешници, Църквата е свята; свята, защото тя няма друг живот освен благодатен живот: като живеят живота на Църквата, нейните членове се приобщават към светостта; а когато се отклоняват от

съкровено обявена от Бог чрез пророците и изцяло проявена в Господ Иисус. Ние вярваме във всичко, което се съдържа в Божието слово - писано или предавано по друг начин, и в това, в което Църквата ни предлага да вярваме като в Божие откровение, независимо от начина, по който то ни се обявява: чрез тържествено прогласяване, чрез всекидневно обучение или поучителна власт. Ние вярваме в незаблудимостта на приемника на Петър, когато той е cathedra поучава като пастир и учител на всички вярващи, поддържан в това от колегията на епископите, които заедно с него осъществяват върховното учителство.

Вярваме, че основаната от Иисус Христос Църква, за която Той се е молил, е нерушимо единна във вярата, култа и иерархическата структура на верообщението. Богатството на литургичните обичаи, законо мерното многообразие на теологичното и духовното наследство и местните особености в лоното на тази Църква не само не унищожават нейното единство, но още повече го изявяват.

Признавайки по такъв начин съществуването извън организма на Христовата Църква на многобройни елементи на истина и освещаване, които в собствен смисъл са присъщи именно на нея и проявяват тенденция към католическо единство, и като вярваме в действието на Свети Дух, Който събужда в сърцата на последователите на Христос стремеж към това единство, ние се надяваме, че християните, които все още не са във общение в рамките на една Църква, след време ще се обединят в едно стадо с един пастир.

Ватикан, 30 юни 1968 г.
(Следва)

Молитва и покаяние

Кратко интервю с отец Хулио Наваро - архивист на Конгрегацията на отците успенци и постулатор по делото за провъзгласяване за блажен на основателя на отците успенци божия раб Емануел д'Алзон.

- Каква е вашата дейност при отците успенци?

- Първото нещо е, че съм постулатор. Т.е. този, който придвижва нещата за провъзгласяването за блажени и за светци на наши събрата от конгрегацията; сега работим предимно за провъзгласяването за блажен на нашия основател отец Емануел д'Алзон, но също така и за

провъзгласяването за светци на моите трима събрата мъченици българи: Камен, Павел и Йоасаф.

- Започнахте ли процеса за провъзгласяване за светци?

- За канонизацията трябва едно чудо. Сега трябва да се молим Бог да допусне едно чудо, за да бъдат провъзгласени за светци тримата мъченици. Ако имаме чудо, можем да внесем в Рим процеса.

- Каква тогава трябва да бъде следващата стъпка?

- Те са вече блажени по причина на тяхното мъченичество. Следващата стъпка е само едно чудо! Няма никакви други стъпки да се правят.

- Досега не е ли имало никакво чудо?

- За тримата мъченици досега няма обявено чудо. Но по света има много хора, които се молят за това. За отец Д'Алзон

има получени много благодати, застъпничества, но чудо, което да е ясно изразено, няма. Има някои случаи на оздравяване, но лекарите казват, че това оздравяване е обяснено. За тримата мъченици започваме много молитви за изпросване на чудо. В много наши общности в Африка, Европа, Латинска Америка съществуват общности за формиране, които са приели за патрони тримата блажени.

- През октомври в Конго бяха отвлечени трима отци успенци. Какво се случва с тях?

- Има и други отвлечени хора. Там това не е нещо необикновено. За нас това е първи случай. Не познавам положението в Конго, но изглежда, че има много банди, въоръжени групи, които са неконтролирани от никого. Не се знае кои са и какви са мотивите им за отвличането.

- Някакви пожелания?

- Много молитви и пак молитви!

Кампания на „Каритас“ в подкрепа на болни и самотни възрастни хора
Изпратете SMS с текст DMS CARITAS на номер 17 777 за всички мобилни оператори и ще дадете подкрепа на болен и болен възрастен човек, като дарите 1,20 лв. с ДДС.
И МАЛКОТО Е МНОГО, КОГАТО СМЕ МНОГО!
Повече за кампанията ни можете да прочетете на <http://www.caritas-bg.org>

Верни на Бог и на Църквата

Om cmp. 1

ята вяра, и подчертава непредвидените обстоятелства, които срещна блаженият Евгений в последните дни на своя живот, но ги изживя с достойнство и пълна вяра. А епископ Петко Христов, наследник на престола на блажения мъченик, в края на литургията наблегна на това, че мъченичеството не е само един отделен акт, а последователност в живота. Той припомни на присъстващите, че епископ Босилков е предчувствал това, което има да стане, имал е възможност да

От 4 до 9 ноември на официално посещение в Армения бе делегация на Националния съвет на религиозните общности в България (НСРОБ). Гостуването бе по покана на върховния католикос на Арменската апостолическа (православна) църква със седалище в Ечмиадзин - Негово светейшество Каекин II. В делегацията участваха Негово високопреосвещенство Варненско-Преславският митрополит Кирил, зам. главният мюфтия на България Бирели Мюмюн с главния секретар на мюфтийството Ахмед Ахмедов, председателят на арменската апостолическа епархия в България проф. Рупен Крикорян заедно с Негово високопреподобие архимандрит Абгар Ховакимян - духовен настоятел на епархията, г-н Роберт Джераси - председател на Централния израилски духовен съвет в България, епископ Николай Неделчев - председател на Обединените евангелски църкви в България, адвокатът на НСРОБ г-н Чернев и отец Петко Вълов, представител на Католическата църква в България.

НСРОБ е сдружение на представители на шестте основни вероизповедания в страната, регистрирано през 2008 г. с идейната подкрепа на Дирекцията на вероизповеданията към МС на Република България, изповядващо взаимно уважение между религиозните общности, толерантност, ненасилие, взаимопознаване и разбирателство, против използването на религиозния фактор за политически цели. НСРОБ е член на организацията „Религии за мир“ в Осло и на „Религиозните лидери в Европейския съюз“ със седалище в Брюксел, като редовно участва в международни срещи, организирани от въпросните организации, като тази в Лондон (с участието на монс. Георги Йовчев, 2008 г.), в Париж (2010 г.), в Охрид (2010 г.) и в Роверето, Италия (2011 г.). Всяка година съветът организира научна конференция във Вършец под общия наслов „Хуманизъм, наука, религия в полза на обществото“ с лектори от отделните вероизповедания, Богословския факултет на СУ, лектори от БАН - Институт за изследване на обществата и знанието, и ЮЗУ „Неофит Рилски“, които

избегне мъченичеството, но не го е направил. Останал е верен на Бог и на Църквата.

коположен от блажения, г-жа Василева и г-н Шарков от управата на затвора. Тримата йерарси имаха среща и с директора на затвора. „Домакинките“ - сестрите на майка Тереза, полагат постоянна грижа за лишените от свобода, както имат грижа за обновяването и поддържането на помещение-то, където се организира отслужването на литургия.

Този ден ще остане дълбоко в сърцата на всички присъстващи, както и в сърцето на цялата Църква.

I-V

*Епископ Христо Пройков, апостолическият чинци Януариуш
Болонек и епископ Петко Христов пред паметната плоча
на блажения Евгений в затвора*

разглеждат теми от областта на биоетиката и богословието. НСРОБ е провел и срещи с редица лидери на държавната и общинската власт - с президента Първанов (2008 г.), с министър Божидар Димитров (2009 г.), с проф. Кирил Топалов - съветник в Президентството на Република България (2011 г.), със Симеон Сакскобургготски (2011 г.). С кмета на София г-жа Йорданка Фандъкова бе проведена неособено резултатна среща (2011 г.) по въпроса за премахване на данък смет за молитвените домове - храмове, и по въпроса за гробищния парк в София. Безрезултатен бе иapelът до Комисията по дискриминацията във връзка с бюджета за 2012-2013 г., поставящ в неравноп

Просветител, умрял в 325 г. Като християнин той бил хвърлен в дълбока яма, пълна със змии и скорпии, но 13 години след това на жената на цар Тиридат, който бил тежко болен, се присънило, че точно Григорий ще изцери царя. По чудо светецът бил останал жив (а и жена от близкото село му хвърляла тайно храна) и повикан от царя, той действително го спасил от болестта. Така Тиридат приел християнството и го обявил за официална религия в страната си още в далечната 302 г. (11 години преди Миланския едикт на император Константин Велики). Григорий основал редица манастири и черкви - като тези край езерото Севан и в столицата Ечмиадзин; той бил

множество миниатюри, показващи голямото уважение към словото в тази страна. Разбира се, бе поднесен и венец на мемориала на загиналите от геноцида 1,5 млн. арменци по време на младотурския режим от 1921 г. Между експонатите в музея на геноцида се пази и писмо на папа Бенедикт XV до турския султан в защита на невинните жертви на гонението. В дух на толерантност бе посетена и джамията в Ереван, обслужваща предимно иранското малцинство в столицата. Бяхме поканени и на официален обяд от арменокатолическия архиепископ монс. Рафаел Минасян, глава на местната католическа общност - първа по численост (100 хиляди вървящи от 3-милионното насе-

Щрихи от Армения

На посещение при арменский патриарх

равно отношение минимални-
те осигурителни прагове за
БПЦ и останалите вероизпо-
ведания. Съветът е реагирал
своевременно с декларации и
становища при избухването
на религиозни сблъсъци като
тези в Пазарджик, Катуница
и Баня бashi (джамията в Со-
фия).

След това отклонение, представяющо на читателите на вестник „Истина-Veritas“ недотам познатия му Национален съвет на религиозните общности в България, чийто редовен участник е и Католическата църква, да се върнем на посещението в Армения. Но пък сега би трябвало да се кажат и няколко думи за тази най-стара християнска държава. Христианализирането на Армения е тясно свързано с делото на свети Григорий

обявен и за първи католикос на Армения (от гр. *katholike*, буквално означаващо „от гледна точка на всичко“ или преведено по смисъл вселенски, т.е. за всички арменци по света). Друг важен момент за Армения е написването на тяхната азбука (36 знака) от свети Месроп Маштоц през 396 г. От съществено значение за Арменската църква е също и приготвянето на светеците миро - в продължение на 40 дни, от 40 благовонни съставки, от 40 монаси, като освен даровете на Свети Дух и авторитетността на Църквата тук елеят е символ на приемственост от католикос на католикос, като винаги старото (неизразходваното) миро се добавя към новопригответо и така още от времето на свети Григорий, от чието миро

вена (неслепти, но неразделно съединени), докато арменци те приемат, че Божествената природа е абсорбирана, привела (като по-висша) човешката природа на Христос, подобно на капка в океана, оставяйки така след Възкресението само Божествената Му природа, съдържаща в себе си човешката

И за пореден път се връщам към сърдечното посрещане на делегацията ни от католикоса Карекин II, широко отразена от местните медии. Бяха дадени и интервюта от членовете на делегацията за църковния ефирен национален канал (финансиран наполовина от държавата, наполовина от Църквата). В огромния комплекс на Ечмиадзин - престол на Църквата майка, живеят около 50 епископи, членове на различни църковни отдели (по подобие на конгрегациите на Светия престол), както и богословска академия с около 200 семинаристи завършващи магистрату-

ти, завършващи магистратура. За степен бакалавър има друга семинария с още толкова студенти край езерото Севан, която също посетихме. Програмата на делегацията включваше визита на древни скални черкви и манастири, като навсякъде ни посрещаше местният епископ, споделяйки с нас и трапезата с обичайните за страната многобройни тостове, изказващи почит към всеки от гостите. Небяха подминати в програмата и Националната библиотека в Ереван, съхраняваща изключителни древни ръкописи с

ление) сред останалите вероизповедания в страната, която е в отлични отношения с официалната Арменска църква.

В арменския литургичен обред се наблюдават елементи, близки до латинския католически обред. Няма иконостас, а олтарът, на който е изобразена винаги света Богородица с Младенеца, е дигнат като на подиум, отделен от народа със завеса (впрочем националното знаме на Армения е съставено от трите цвята на храмовата завеса на Йерусалимския храм, описани в книгата Изход (гл. 26, 31): синьо, пурпурно и червено). Сходни с католическите са формата на митрата, жезъльт и пръстенът на епископите. Причастието е от безквасен хляб - както при римокатолиците, а службите са с акомпанимент на хармониум (или орган). Ето и малко имена на посетени черкви и манастири: „Ошакан“, „Хор Вирап“, „Нораванк“, „Гарни“ и „Гехард“.

Това е накратко посещението ни в Армения (нарочно пропускам дегустацията в кончения завод „Аракат“ - по името на най-високата планина в района, където според преданието Ной е слязъл от ковчега в края на потопа и е посадил първите лозови насаждения).

Следващото гостуване на Националния съвет на религиозните общности в България бе в Брюксел на 26 и 27 ноември по покана на евродепутата д-р Антония Първанова.

Отец Петко ВЪЛЛОВ

Отец Петко в вдов

„Детството на Исус“

Третата книга на папа Бенедикт XVI за Исус излезе в едномилионен тираж на 9 езика в 50 страни

На пресконференция в Рим бе представена книгата на папата, посветена на детството на Исус, която е третата и последна част от трилогията „Исус от Назарет“, с която Светият отец иска да покаже личността на истинския Исус и Неговите послания към съвременния човек. Трилогията, започната преди осем години от папа Ратцингер, е плод на изключителните му усилия да даде на Божия народ един цenen дар на вярата и културата със съзнанието за спешната необходимост светът да познае истинския Исус, посочи отец Федерико Ломбарди, директор на Ватиканския пресцентър и модератор на презентацията. „Само човек с голяма смелост и голяма страст може да завърши едно такова дело предвид на големията му ангажираност в управлението на Универсалната църква - посочи отец Ломбарди. - Фактът, че папата успя в това начинание, е невероятен и предизвиква нашето възхищение и благодарност. Днес малката книжка е в ръцете ни;

може на вид да изглежда малка, но нейното значение е голямо.“

Кардинал Джанфранко Равази, председател на Папския съвет за култура, представи своя „особен прочит“ на книгата, подчертавайки бинома история-вяра и автор-читател. „Детството на Исус не е история, а продължава в съвременния исторически контекст, и въпреки на убитите невинни и на страдащите майки продължава - като например в Газа“, каза кардиналът. За него „Детството на Исус“ не е „сантиментален коледен разказ, а книга за възрастни, написана на ясен и разбираем за всички език в духа на голямо смирение“.

От своя страна Паоло Миeli, президент на отдел „Книги“ към италианската издателска група RCS (Рицоли), заяви, че книгата не е само дело на един папа, а и на един човек като Йозеф Ратцингер, който е сред най-важните фигури в европейската култура. „Книгата е особена, тъй като в центъра са фокусирани едно дете и една жена. Това е

книга за жената: за Мария и Благовещението; за нейната свобода да приеме, да участва и да стане главно действаща лице в раждането на Исус.“

За онова, което новата книга на папата може да каже на невярващите, говори Мария Клара Бингемер, доцент по богословие към Папския католически университет в Рио де Жанейро: „Чрез тази книга папата призовава към откриване на ново вътрешно пространство, в което Спасителя може да се роди и прояви особено в свят като нашия, който има толкова голяма нужда от

Друг поглед към Исус Христос

Другаде пък вниманието ни се насочва към творби от световната литература в подкрепа на обрисовката на определено „лице“ на Исус - пример за това намираме в разказа „Исус клоунът“, където авторът твърди, че принц Мишкан от романа „Идиот“ на Достоевски възьност е образ на Исус.

Друга интересна страна на авторовия замисъл са историческите пояснения за живота и политическата действителност на юдейската държава по времето на Христос, както и разбирането и осмислянето на християнството през призмата на естетическите категории и мисловност в класическия свят - предимно в Гърция (късната античност). Пример за това се намира в разказа „Исус, пораждащия приятелства“, както и на други места в книгата. Според мен най-добрите попадения са в последните разкази - някъде от 43-ти до края.

Последният кратък раздел в книгата има характер на споделяне на личния духовен опит на Грън - как Исус въздейства в живота му. Тази интимна изповед е особена сполучка за творбата.

В края на статията не бих искала да отмина без внимание художественото оформление на корицата на книгата, което

е на Ирина Гърдева. Художничката загатва правилно основния "тон" на разказите като размисли, които се прокрадват в тъмнината на нощта - времето, в което покоят сякаш поражда мислите и образите, но едва светлината ще ги избистри. Трите човешки фигури, наосочили се към черквата, и профилът на Христос във въгъла, раждащата се светлина откъм купола на черквата ни внушават особено съзерцателно-елегично настроение. Мракът - като основа в цялостното изображение, може да се третира като житейски мрак, който ни обръща, когато сме забутили вярата някъде вътре в живота ни.

Единственото, което ме подразни в превода на книгата, е превеждането на името Йоан в Иван на български. Това е неестествено, а и неправилно, защото според езиковедските правила имената не се превеждат. Потвърждение можем да намерим в новото издание на българската Библия, а и името Йоан (Йоана) днес се среща твърде често у нас като собствено наименование на Иван. Някой може да ме обори, че в английския език също имената звучат по друг начин. Това е така, защото спецификата на английския изисква друго произношение, а възьност много от имената са изписани както и на сродния немски език, само че се произнасят по друг начин. С това обаче името не се променя..

Книгата е издание на енория „Пресвето сърце Исусово“ - град Раковски, от сестрите францисканки, мисионерки на Пресвето сърце Исусово от упоменатия град, със съдействието на фондация „Комунитас“. Преведена е от отец Димитър Димитров. Това е една навременна и полезна книга за християните в страната ни.

Майя ХИЛДЕГАРД

Нови книги

Неговото Евангелие.“

Но какво представлява Исус за Йозеф Ратцингер - Бенедикт XVI? Отговора може да намерим в неговата трилогия: „Христос бива сведен до Исус, до един образцов човек, за когото мненията са много различни, докато въпросът за Бог бива изместен на втори план. Остават само човешки примери, докато за Бог дори не се споменава... И така днес възниква въпросът: „Има ли нещо повече? Може би Исус преминава отвъд показаните ни примери? И дали чрез Него наистина можем да достигнем Бог? Само ако отговорим на тези въпроси, можем да посрещнем предизвикателствата на съвремието.“

Втори международен поклоннически поход от Малко Търново до Созопол

Тематиката на конференциите на тазгодишния поклоннически поход от светилището на Света Богородица от Малко Търново до мощите на свети Иоан Предтеча беше свързана с предстоящата Година на вярата. Затова и много приятно бяхме изненадани, когато при откриването й на 11 октомври папа Бенедикт XVI я сравни с поклонническо пътуване, казвайки в своята проповед: „Пътят е метафора на живота, а мъдрият пътник е този, който е опознал изкуството на живота и може да го сподели със своите братя - това се случва на поклонниците по пътя на свети Яков или по други такива маршрути, неслучайно станали популярни отново в наше време. Кое направи възможно толкова много хора да искат да предприемат това пътешествие? Не е ли фактът, че така те откриват или поне интуитивно търсят съмисъла на нашето съществуване в света? Ето така можем да опишем Годината на вярата - тя е поклонническо пътуване в пустинята на днешния свят, за което взимаме със себе си само най-необходимото... Евангелието и вярата на Църквата, чийто прекрасен израз са документите на II ватикански събор както и Катехизисът на Католическата църква, публикуван преди двадесет години.“

По време на беседите по пътя, изхождайки от личността на свети Иоан Предтеча, проф. Владимира Волинец ни обръна внимание колко е важно да бъдем автентични и радикални в нашата вяра. Чувайки въпроса „Кой си ти?“ (Ин. 1, 19), свети Иоан не използва възможността да блесне, като се представи за това, за което хората го смятат, но със смирене изповядва правдата: „Аз съм глас на викащия в пустинята“ (Ин. 1, 23).

„След мене иде по- силният от мене, на Когото не съм достоен да се наведа и развържа ремъка на обущата Му“ (Мк. 1, 7). Неговата идентичност на вярващ му позволява да изповядва Христос-истинския Спасител. Затова е необходимо да се подкрепя взаимно в изграждането и поддържането на нашата идентичност като свидетели на Иисус Христос, огласявайки непрестанно Божиите дела. Ето някои от отзивите за преживяното по време на тридневния поклоннически поход, които бихме искали да споделим с вас с надежда Бог да изведе добро от това начинание - както за нас, така и за всички.

„За този поклоннически поход научих миналата година от в. „Истина-Veritas“. Веднага в мен се зароди желанието на следващия поход да тръгна и аз. Иeto, че Бог ми даде възможност да участвам и аз тази година. Тръгнах с моите намерения и със силна вяра, че ще измина целия път. Благодаря на Бог, че ми даде здраве и сили, за да изпълня това мое желание. Навсякъде,

„Аз съм на 14 години. Тази година за пръв път бях на поклонение, но вече имах опит в къмпингуването. По време на поклоне-

ние

На стр. 11

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1469)
декември 2012 г.

9

РИМСКА КУРИЯ

10

ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1469)
декември 2012 г.

ДЪРЖАВЕН СЕКРЕТАРИАТ

ДЪРЖАВЕН СЕКРЕТАР

кардинал Тарчизио Бертона, s.d.b.

I СЕКЦИЯ: ОБЩИ ДЕЛА

Заместник

архиепископ Джовани Бечу

Заместник-помощник

монах Петер Уелс

II СЕКЦИЯ: ОТНОШЕНИЯ С ДЪРЖАВИТЕ

Секретар

архиепископ Доминик Мамберти

Заместник-секретар

монах Еторе Балестреро

КОНГРЕГАЦИИ

ЗА ДОКТРИНА НА ВЯРАТА

Профект архиепископ Герхард Мюлер
Секретар архиепископ Луис Ладариа Ферер, s.j.
Зам.-секретар монах Дамиано Каоторта

ПАПСКА БИБЛЕЙСКА КОМИСИЯ

Президент архиепископ Герхард Мюлер

ПАПСКА КОМИСИЯ „ECCLESIA DEI“ (БОЖИЯТА ЦЪРКВА)

Президент архиепископ Герхард Мюлер

МЕЖДУНАРОДНА БОГОСЛОВСКА КОМИСИЯ

Президент архиепископ Герхард Мюлер
Ген. секретар отец Серж Бонино, o.p.

ЗА ИЗТОЧНИТЕ ЦЪРКВИ

Профект кардинал Леонардо Сан드리
Секретар архиепископ Сирил Васил, s.j.
Зам.-секретар монах Маурицио Малвестити

ЗА БОЖЕСТВЕНИЯ КУЛТ И ТАЙНСТВАТА

Профект кардинал Антонио Ловера
Секретар архиепископ Артур Роще
Зам.-секретар отец Антони Уард, s.m.
Зам.-секретар монах Хуан Ферер

ЗА СВЕТЦИТЕ

Профект кардинал Анджело Амато, s.d.b.
Секретар архиепископ Марчело Бартолучи
Зам.-секретар отец Богуслав Турек, c.s.m.a.

ЗА ЕПИСКОПИТЕ

Профект кардинал Марк Уелет, p.s.s.
Секретар архиепископ Лоренцо Балдисери
Зам.-секретар монах Удо Брайтбах

Папска комисия за Латинска Америка

Президент кардинал Марк Уелет, p.s.s.
Вицепрезидент Гусман Каикири

ЗА ЕВАНГЕЛИЗАЦИЯ НА НАРОДИТЕ

Профект кардинал Фернандо Филони
Секретар архиепископ Савио Хон Тай-Фай, s.d.b.
Пом.-секретар епископ Протазе Ругамба
Зам.-секретар отец Тадеуш Войда, s.a.c.

Комитет за папските мисии

Президент кардинал Фернандо Филони
Вицепрезидент архиепископ Савио Хон Тай-Фай, s.d.b.
Вицепрезидент епископ Протазе Ругамба

ЗА СВЕЩЕНОСЛУЖИТЕЛИТЕ

Профект кардинал Мауро Пиаченца
Секретар архиепископ Селсо Ирусибиета
Зам.-секретар монах Антонио Нери

Международен комитет по катехизация

Президент кардинал Мауро Пиаченца
Вицепрезидент архиепископ Селсо Ирусибиета

ЗА ИНСТИТУТИТЕ С ПОСВЕТЕН ЖИВОТ И ОБЩНОСТИТЕ С АПОСТОЛИЧЕСКИ ЖИВОТ

Профект кардинал Жоао Браз Де Авиз
Секретар (вакантно)
Зам.-секретар отец Себастиано Пачиола, o.cist.
Зам.-секретар сестра Николета Спецати, a.s.c.

ЗА КАТОЛИЧЕСКО ВЪЗПИТАНИЕ

Профект кардинал Зенон Грохоловски
Секретар (вакантно)
Зам.-секретар монах Анджело Зани

СЪДИЛИЩА

НАКАЗАТЕЛЕН СЪД

Главен съдия кардинал Мануел Монтейро де Кастро
Регент монах Кшищоф Никиел

ВЪРХОВЕН СЪД

Профект кардинал Раймонд Бурке
Секретар архиепископ Франс Даниилс, o.praem.

АПЕЛАТИВЕН СЪД

Доайен епископ Антони Станкиевич

ПАПСКИ СЪВЕТИ

ЗА МИРЯНИТЕ

Президент кардинал Станислав Рилко
Секретар епископ Йозеф Клеманс
Зам.-секретар монах Мигел Галиндо

За наследстване на единството на християните

Президент кардинал Курт Кох
Секретар епископ Брайън Фарел, I.c.
Зам.-секретар отец Андреа Палмиери

Комисия за духовни връзки с юдаизма

Президент кардинал Курт Кох
Вицепрезидент епископ Брайън Фарел, I.c.
Секретар отец Норберт Хоффман, s.d.b.

ЗА СЕМЕЙСТВОТО

Президент архиепископ Винченцо Палиа
Секретар епископ Жан Лафтит
Зам.-секретар монах Карлос Вакес

ЗА СПРАВЕДЛИВОСТ И МИР

Президент кардинал Петер Турксон
Секретар епископ Марио Тозо, s.d.b.
Зам.-секретар г-жа Фламиния Джованели

„COR UNUM“ (ЕДНО СЪРЦЕ)

Президент кардинал Роберт Сара
Секретар монах Джовани дал Тозо
Зам.-секретар монах Сегундо Муньос

ЗА ДУШЕПАСТИРСКА ДЕЙНОСТ ПРИ МИГРАНТИТЕ

Президент кардинал Антонио Велио
Секретар епископ Жозеф Калатипарамбил
Зам.-секретар отец Габриеле Бентолио, c.s.

ЗА ДУШЕПАСТИРСКА ДЕЙНОСТ ПРИ СЛУЖБИТЕ НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Президент архиепископ Зигмунт Зимовски
Секретар монах Жан-Мари Мусиви
Зам.-секретар отец Августо Кенди, m.i.

ЗА ТЪЛКУВАНИЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛНИТЕ ТЕКСТОВЕ

Президент кардинал Франческо Кокопалмерио
Секретар епископ Хуан Игнасио Ариета, s.j.
Зам.-секретар монах Хосе де Алмейда

ЗА МЕЖДУРЕЛИГИОЗЕН ДИАЛОГ

Президент кардинал Жан-Луи Торан
Секретар отец Мигел Анхел Гихот, m.c.c.j.
Зам.-секретар отец Индунил Канканамалаге

Комисия за връзки с мюсюлманите

Президент кардинал Жан-Луи Торан
Вицепрезидент отец Мигел Анхел Гихот, m.c.c.j.
Секретар монах Калед Акашех

ЗА КУЛТУРА

Президент кардинал Джан-Франко Равази
Секретар епископ Бартелеми Адукону
Зам.-секретар монах Мелхор Тока и Аламеда

ЗА СОЦИАЛНИ КОМУНИКАЦИИ

Президент архиепископ Клаудио Мария Чели
Секретар монах Пол Тиге
Пом.-секретар монах Джузепе Скоти
Зам.-секретар г-н Анджело Шелцо

ЗА ПООЩРЯВАНЕ НА НОВАТА ЕВАНГЕЛИЗАЦИЯ

Президент архиепископ Салваторе Фисикела
Секретар епископ Хосе Октавио Аренас
Зам.-секретар монах Грахам Бел

СЛУЖБИ

АПОСТОЛИЧЕСКА КАМЕРА

Президент на апостолическата камера (камерлинг)
кардинал Тарчизио Бертона, s.d.b.

УПРАВЛЕНИЕ НА НАСЛЕДСТВОТО НА СВЕТИЯ ПРЕСТОЛ

Президент кардинал Доменико Калканьо

Секретар монах Луиджи Мисто

ПРЕФЕКТУРА ЗА ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ

Президент кардинал Джузепе Версалди

Секретар отец Валехо Балда

ДРУГИ ОРГАНИ

ПРЕФЕКТУРА НА ПАПСКИЯ ДОМ

Профект (вакантно)

БЮРО ЗА ЛИТУРГИЧНИ СЛУЖБИ НА ПАПАТА

Главен церемониер отец Винченцо Перони

ПРЕСЦЕНТЪР НА СВЕТИЯ ПРЕСТОЛ

Директор отец Федерико Ломбарди, s.j.

ЦЕНТРАЛНО БЮРО ЗА СТАТИСТИКА НА ЦЪРКВАТА

Отговорник монах Виторио Форменти

ПАПСКА ШВЕЙЦАРСКА ГВАРДИЯ

Комендант полковник Даниел Анриг

КОМИСИИ И КОМИТЕТИ

ПАПСКА КОМИСИЯ

ЗА КУЛТУРНИТЕ ЦЕННОСТИ

НА ЦЪРКВАТА

Президент кардинал Джан-Франко Равази

ПАПСКА КОМИСИЯ ЗА СВЕЩЕНА АРХЕОЛОГИЯ

Президент кардинал Джан-Франко Равази

ПАПСКИ КОМИТЕТ

ПО ИСТОРИЧЕСКИТЕ НАУКИ

Президент отец Бернард Ардура, o.praem.

ДИСЦИПЛИНАРНА КОМИСИЯ НА РИМСКАТА КУРИЯ

Президент епископ Джорджо Корбелини

ПАПСКИ КОМИТЕТ

ЗА МЕЖДУНАРОДНИ ЕВХАРИСТИЧНИ КОНГРЕСИ

Президент архиепископ Пиеро Марини

ИНСТИТУТИ, ЗАВИСИМИ ОТ СВЕТИЯ ПРЕСТОЛ

СЕКРЕТНИ АРХИВИ НА ВАТИКАН

Архивар архиепископ Жан Луи Брюге

Профект епископ Серджио Пагано, b.

ВАТИКАНСКА АПОСТОЛИЧЕСКА БИБЛИОТЕКА

Библиотекар архиепископ Жан Луи Брюге

Профект монах Чезаре Пазини

ПАПСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

Президент проф. Вернер Арбер

Канцлер епископ Марчело Сорондо

ПАПСКА АКАДЕМИЯ ЗА СОЦИАЛНИ Н

Край реката

Трима души стигнали до река с бързи и дълбоки води. И тримата трябвало да преминат от другата страна. Било много важно за тях.

Първият - хитър търговец, който пренасял много стоки и умеел да се разпорежда с хора и вещи, коленичил и отправил молба към Бог: „Господи, дай ми кураж да се хвърля в тези дълбоки води и да премина през реката. От другата страна ме очакват важни сделки. Ще удвоя печалбите си... А сега трябва да побързам...“ Изправил се и след миг колебание се хвърлил във водата. Но реката го повлякла надолу.

Вторият бил воин, известен със силата и чистотата на духа си. Той застанал мирно и се помолил така: „Господи, дай ми силата да преодолея това препятствие. Ще победя реката, защото да се боря за победата е моето мото.“ Хвърлил се без колебание, но течението било по-силно от него и го отнесло.

Третият човек била една жена. Въкъщи я очаквали съпругът и децата ѝ. Тя също

леничила и се помолила: „Господи, помогни ми, дай ми съвет и мъдрост как да премина тази опасна река.“ Изправила се и забелязала, че наблизо овчар пасе стадото си. Жената го попитала: „Има ли начин да се премине тази река?“ Овчарят отговорил: „На десет минути оттук, зад онази горичка, има мост.“

За да се преодолеят трудностите и опасностите в живота, често е достатъчно да признаем, че имаме нужда от помощ и от някого, който да ни упъти в правилната посока...

Конецът

Имало едно време един памучен конец, който се чувстввал ненужен.

- Аз съм твърде слаб, за да стана на въже - оплаквал се той. - И съм твърде къс, за да излезе от мен плетена блуза. Твърде съм недодялан за гоблен и не мога да послужа дори за някоя евтина бродерия. Избледнял съм и съм раздвоен... Ех, ако бях златен конец, щях да послужа за украса на епитрахил, щях да лежа върху пещите на прелат! А аз... за нищо не ставам.

Аз съм един неудачник! Никой няма нужда от мен. Не се харесвам на никого, дори и на самия себе си!

Сиввал се на кълбо в креслото, слушал тъжна музика и винаги бил сам-самичък. Един ден го чула малка купчинка въськ и му казала:

- Недей да отпадаш по този начин, малко памучно конче! Имам идея: да направим нещо заедно двамата! Разбира се, не можем да станем свещ за олтар или за салон: ти си твърде къс, а и аз съм голяма. Но пък можем да станем една хубава свещичка и да дарим малко топлина и малко светлина. Със сигурност ще сме от полза за някого! По-добре да осветяваме и да сграваме по мъничко, отколкото да седим на тъмно и да мърморим!

Памучният конец приел на драго сърце идеята. И заедно с въська направили малка свещ, която блещукала в тъмнината и давала топлинка. И конецът бил щастлив - чувстввал се полезен...

Кой знае колко такива къси кончета има по света! Те имат нужда само да намерят една малка купчинка въськ, за да бъдат щастливи...

Подготви
Маргарита ВАСИЛЕВА

Втори международен поклоннически поход от Малко Търново до Созопол

От стр. 9

нието всеки ден имаше литургия в гората край пътя. Тук за първи път приех Господ Исус в Светото причастие. Това ми помогна по-вече да заобичам Господ. За мен беше голямо преживяване носенето на хоругвата с иконата на свети Йоан. Тя беше доста голема и цялата група правеше впечатление, така че по пътя някои от хората, които ни срещаха, питаха: „Кого погребваме? Кой е умрял?“ Други пък ни обясняваха, че си губим времето, че сме млади хора, но се занимаваме с глупости и че си нямаме работа. Но имаше и хора, които знаеха какво правим и когато ни видеха, сваляха шапка и се кръстеха, други ни приветстваха с махане на ръка и „Добър ден!“ и ни разпитваха какви сме. Нас всички обещавахме да се молим за тях пред мощите на Йоан Предтеча, както и направихме. Когато пристигнахме в Созопол пред черквата с мощните му, се прегъръщахме и поздравявахме, че сме успели да стигнем, а хората от улицата ни заобиколиха и ни ръкоплясаха.“

Митко от Шумен

„Защо отидох на поклонничество за втори път ли? Сега ще ви разкажа...

Миналата година тръгнах, без да съм наясно къде отивам, без да знам какво е поклонничество. Реших да разбера на място. То, което разбрах, както можах да го преживея, е следното - поклонничеството е път, на който доверяваш всичко в ръцете на Бог и тръгваш, поднасяш му всички трудности, които срещаш през тези дни (и се опитваш да се сешиш, че това ще ти е полезно да го правиш и в ежедневния живот), пееш песни, слушаш конференции, спиш на палатка, вървиш

много и имаш да кажеш на Бог нещомного важно. Пасна ми идеялно, особено тази част с казването на нещо важно. Пазех го тайно в сърцето си. Не го казах на никого тогава. Само на Бог и много, много молих за това. Бяхам станали едва ли не мото спловата „Който хлопа, ще му се отвори“. Хайде сега, Боже, щом си обещал - давай според обещанието! Бях започнала да хлопам отдавна. За какво? (Лично е, но като съм започнала, ще го кажа.) За онзи, който „ще остави баща си и майка си и ще се прилепи към жена си и ще бъдат двамата една плът“... Сещате се. Една често срещана мечта за жена на моята възраст. Но тази си беше моята собствена и лична. Казах това на Бог тогава по странджанските пътеки и си мислех: „Догодина пак ще дойда да Ти прося, докато не отвориш.“ Не се напожи. Тази година отидох да се пок-

лоня пред величието на Бог и да му кажа: „Благодаря Ти, мой милосърдни Боже!“ Бог отвори вратата. Сега имам много повече, отколкото смеех да мечтай. Точно преди половина година със съпругата ми си подадохме ръка пред олтара и поканихме Бог да води нашето семейство. Преживяхме деня на нашата сватба с много усмивки, скъпи приятели с обичащи ни сърца, които се молиха за нас. И това беше само началото.

П.П. Ние със съпругами Андрей всеки понеделник посещаваме библейската група в черквата „Свети Йосиф“ в София след вечерната литургия. Заповядайте, с радост ще ви разкажем с подробности за плодовете от това поклонничество, за нашата история с Бог и колко много чудеса още се случиха.“

Райна КРЪСТЕВА

(Следва)

Новогодишна викторина с награди на вестник „Истина-Veritas“**O, християнино, знай историята на Църквата, за да я обичаш и да ѝ служиш!**

1. Коя е първата жена в Европа, приела християнството?
2. Кога кръстоносците за първи път завладяват Йерусалим?
3. Кой български цар сключва църковна уния с Римската църква?
4. Кой папа канонизира пустиножителя Йоан Рилски?
5. Кой папа благославя мисията на свети Франциск от Асици?
6. Какво се случи на 21 август 1870 г. в светилището на Пресвета Богородица в Ла Салет - Френските Алпи?
7. Кога е открит Вторият ватикански събор?
8. Кой е автор на енцикликата „Rerum novarum“?
9. Кога е основана първата в България кармилска обител?
10. Кой е приемникът на блажения епископ Евгений Босилков като Никополски епископ?
11. Кога се провежда Сардийският църковен събор?
12. Кога е основано Обществото на сестрите евхаристинки?

Драги читатели,

Изпратете отговорите си до 20 януари 2013 г. на адреса на редакцията: 1606 София, ул. „Люлин планина“ №7, в. „Истина-Veritas“, за викторината.

Верните отговори ще участват в томбола, като пет от тях ще получат едногодишен абонамент на вестника.

Пожелаваме ви успех!

Глава трета**Тайнствата в служба на общността**

1533 Кръщението, Миропомазването и Евхаристията са тайнствата на християнското посвещение. Те са основа на общото призвание на всички ученици на Христос, призвание за святост и за мисията да евангелизират света. Те дават необходимите благодати, за да можем да живеем според Духа в този живот на поклонническо странстване към отечеството.

1534 Другите две тайнства - Свещенството и Бракът, са предназначени за спасението на другите. Те допринасят също и за личното спасение, но постигат това, служейки на другите. Те придават една особена мисия на Църквата и помагат за изграждането на Божия народ.

1535 В тези тайнства онези, които са били вече посветени чрез Кръщението и Миропомазването (Вж. CONCILIO VATICANUM II, Const. dogm. Lumen gentium, 10: AAS 57 (1965) 14) за общото свещеничество на всички верни, могат да получат и специално освещение. Тези, които получават тайнството Свещенство, са осветени да бъдат в името на Христос „чрез Словото и благодатта на Бога, пастири на Църквата“ (CONCILIO VATICANUM II, Const. dogm. Lumen gentium, 11: AAS 57 (1965) 15). От своя страна „християнските съпрузи, за да изпълнят достойно задълженията на своето положение, се подкрепят и сякаш се посвещават в едно специално тайство“ (CONCILIO VATICANUM II, Const. post. Gaudium et spes, 48: AAS 58 (1966) 1068).

Член 6**Тайнството Свещенство**

1536 Свещенството е тайство, благодарение на което мисията, поверена от Христос на Неговите апостоли, продължава да се изпълнява в Църквата до края на времената: това, следователно, е тайнството на апостолската служба. То има три степени: епископство, свещенство, дяконство.

[Тук се разглежда само въпросът за сакраменталния път, по който се предава тази служба.]

I. Защо е наречено така тайнството Свещенство?

1537 Латинската дума *ordo* (заповед, власт) в римската древност е означавала управляваща власт в граждански смисъл, особено съсловието на управляващите. „*Ordinatio*“ означава въстъпването в това съсловие (орден). В Църквата има установена управляваща власт, която Преданието, като се основава на Светото писание (Вж. Евр. 5, 6; 7, 11; Пс. 110, 4), още от древни времена нарича с името „чинове“, на латински „ordines“. Така литургията говори за „ordo episcoporum“ - „ordo presbyterorum“ - „ordo diaconorum“ (епископски чин, презвитерски чин, дяконски чин). Останалите групи също получават това название „ordo“: оглашението, девиците, съпрузите, вдовиците...

1538 Въвеждането в една от тези групи на Църквата става чрез обред, наречен *Ordinatio* (ръкополагане), религиозно и литургично действие, който представлява посвещение, благословение или тайство. Днес думата ординации е запазена за сакраменталния акт, който въвежда в сана на епископите, презвитерите и дяконите и който преминава границите на обикновеното избиране, назначение, делегирано или установено от общността, защото дава дара на Свети Дух. Той позволява да се упражнява „свещена власт“ („sacra potestas“) (Вж. CONCILIO VATICANUM II, Const. dogm. Lumen gentium, 10: AAS 57 (1965) 14), която може да идва само от самия Христос, чрез Неговата Църква. Ръкополагането се нарича също посвещение, защото то е отделяне от другите хора и едно обличане във власт от самия Христос за Неговата църква. Възлагането на ръцете на епископа със съответната осветителна молитва представлява видимият знак на това посвещение.

**II. Тайнството Свещенство в икономията на Спасението
Свещенството в Стария завет**

1539 Избраният народ бе определен от Бога като „царство от свещеници и народ свет“ (Изх. 19, 6; 6) (Вж. Ис. 61, 6). Но вътре в самия народ на Израил Бог избра едно от дванадесетте колена, това на Леви, което отдели от другите за литургична служба (Вж. Числ. 1, 48-53); Бог сам е част от него-вото наследството (Вж. Иисус Навин 13, 33.). Особен обред е осветил началото на свещеничеството на Стария завет (Вж. Изх. 29, 1-30; Лев. 8). В него „всеки първосвещеник, измежду човеци избран, за човеци се поставя да служи Богу, за да принася дарове и жертви за грехове“ (Вж. Евр. 5, 1).

1540 Установено, за да известява Божието слово (Вж. Мал. 2, 7-9.) и да възстанови общението с Бога чрез приношенията и молитвата, това свещеничество е останало безсилно да извърши спасението; то е имало нужда да повтаря непрестанно жертвоприношенията и не е могло да достигне до окончателно освещаване (Вж. Евр. 5, 3; 7, 27; 10, 1-4.), каквото е могла да направи единствено жертвата на Христос.

1541 Литургията на Църквата вижда обаче в свещеничеството на Аарон и в службата на левитите, както и в институцията на седемдесетте „Старейшини“ (Вж. Числ. 11, 24-25), първообрази на службата, установена от Новия завет. Така в латински обред Църквата моли в посветителната молитва при посвещаване на епископите:

Боже, Отец на Нашия Господ Иисус Христос... посредством Твоето слово Си дал нормите на Църквата; още от началото си предопределил потомството на праведните, произхождащи от Авраам.

Из „Катехизис на Католическата църква“

Църквата е католическа, защото Исус обгръща цялото човечество

Единство и универсалност - това характеризира консистория във Ватикан на 24 ноември, на който папа Бенедикт XVI издигна в кардиналски сан шестима епископи. На тържествената церемония той връчи на всеки поотделно кардиналски пръстен и кардиналската червена барета - символи на новата мисия на църковните пастири.

Новите кардинали са от Америка, Азия и Африка. Това са монс. Джеймс Харвей, префект на Папския дом; маронитският патриарх Бутрос Рай (Ливан); Базелиос Тотункал, главен архиепископ на Тирануан-тапур на Сиро-маланкарската католическа църква (Индия); монс. Джон Оналякан, архиепископ на Абуджа (Нигерия), монс. Рубен Саласар, архиепископ на Богота (Колумбия), и монс. Луис Тагле, архиепископ на Манила (Филипините).

Внушителната церемония започна с химна „Ти си Петър“, за да подчертава поверената от Христос мисия на Петър и неговите последователи: „Ти си Петър и на този камък ще съградя църквата Си, и портите адови няма да ѝ надделяят“ (Мат. 16, 18). В проповедта си папата акцентира върху мисията на Църквата и термина „католическа“, който изразява нейната характерна същност. „Тя е католическа, защото в своята спасителна мисия Христос обгръща цялото човечество“, подчертава Светият отец. Тази вселенска мисия е насочена „към всички хора и към всеки поотделно - отвъд етническите, националните и религиозни граници“, поясни той.

„Следвайки Иисус, се навлиза в ново царство, което Църк-

вата известява и предхожда, побеждавайки разделенията и отчаянието - допълни папата. - Исус изпраща своята Църква не към една група хора, а към цялото човечество, за да го събере в една вяра и в един народ с цел да го спаси.“ „Следователно Църквата черпи от универсалността на един божествен промисъл за спасението на света - заключи папа Бенедикт XVI. - Тази универсална характеристика ясно изпъква на Петдесетница, когато Свети Дух изпъльва със своето присъствие християнската общност, за да може Евангелието да се разпростира над всички народи, за да бъдат един Божи народ.“

Още от своето начало Църквата обгръща „цялата вселена“, но нейната универсална мисия „не произлиза отдолу, а идва отгоре, от Свети Дух. И това не е местна общност, която бавно се разширява и се разства, а е като квас, който съдържа в себе си вселенското измерение“. Неслучайно „около апостолите разъзвяват християнски общности, но всички те са една Църква - в Йерусалим, Антио-

хия, Рим - винаги същата, една и универсална“.

„Когато апостолите говорят за Църква - подчerta Светият отец, - те нямат предвид собствената общност, а говорят за Христовата църква, като настояват за нейната уникална, универсална и пълна идентичност - католичността, която присъства във всяка поместна Църква. Църквата - една, свята, католическа и апостолска, отразява извора на живота и сочи пътя, който е единението и общението в Светата Троица.“

Папата се обърна и към кардиналската колегия, която също представя „различните лица на Универсалната църква“: „Църквата е Църква за всички народи и затова присъства в културите на различни народи. Това е Църквата на Петдесетница, която в полифонията на различни гласове издига един-единствен химн към живия Бог.“

Накрая папа Бенедикт XVI отправи пожелание към новите кардинали да бъдат негови „ценни сътрудници“ и ги призова „смело да свидетелстват Христос“.

Статуята на Богородица не бе потопена

Тазгодишният ураган Isaak (Айзък) по югоизточното океанско крайбрежие на американския щат Луизиана нанесе огромни щети на местното население, макар че силата му не бе голяма колкото на урагана Катрина през 2005 г. Столици хиляди местни жители изгубиха цялото си имущество и понесоха огромни загуби. Ураганът помете всичко по земята и го потопи в океана. Но стихията не можа да потопи статуята на Дева Мария - Божията майка, която остана над водата бяла и невредима върху изпочупените клони - като едно от явленията на Богородица.

Тя устоя и победи урагана!

Петър КОЧУМОВ

Свещеник - суперзвезда

Световните информационни агенции и медии използват думите „сензация“, „чудо“, „феномен“, „явление“, „суперзвезда“ за бразилския католически свещеник капуцин отец Марчело Роси. В литургии и музикални срещи той привлича стотици хиляди - вървачи и гости.

По показателите за присъстващи зрители и печалби той многократно изпреварва всички останали бразилски звезди, взети заедно.

Отец Марчело е роден през 1967 г. в италианско семейство, емигранти в Бразилия. За

вършва музикално училище, къде и стадионите, където служи, са препълнени.

Репертоарът на отчето е богат и включва религиозни, класически, народни, рок и поп песни. Милионите продадени компактдискове, касети и албуми са му донесли вече стотици милиони долари, ко-

където проявява големите си певчески и музикални заложби. Свири на много музикални инструменти и сам композира песни. Висок 1.94 м и добре сложен, той тренира и по-късно става треньор по аеробика и въздушна акробатика. Печели добре и се радва на голяма популярност, отдава се на светски живот, понякога и булен. Внезапно умира негов близък братовчед и на погребението Марчело е силно трогнат от прочувственото надгробно слово на младия свещеник, извършващ ритуала. Чул Божия глас, Марчело напуска светския живот и завършва богословие и философия в папски университети. През 1994 г. - на 27 години, Марчело Роси е ръкоположен за свещеник и оттук започва възходящата му кариера. Неговите богослужения, проповеди и песни завладяват цяла Южна Америка. Храмове

В Сао Пауло бе открит най-големият храм в Бразилия

На празника Възпоменание на покойниците в бразилския град Сао Пауло бе отслужена първата тържествена литургия в новооткритата черква „Божия майка“ (Mae de Deus), която е най-голямата в Бразилия. Храмът е изграден от приходите на 12 милиона компактдиска с религиозна музика и от почти 9-милионния тираж на книгата „Агапе“ на енорийския свещеник отец Марчело Роси, известен със своите мегалитургии и песни, които бият всички рекорди в страната.

Новата черква може да приеме сто хиляди души (20 хиляди в централния кораб на храма и 80 хиляди, разположени около него, където строителните работи още не са завършени) и е построена на площ от 30 хиляди кв.м. Олтарът е висок 5 м, за да може да бъде виждан от всички в широкия 142 м храм. Проектът е на бра-

зилския архитект от японски произход Руй Отаке и е безвъзмездно дарен на отец Роси. В него се издига 44-метров кръст, който доминира над целия архитектурен комплекс. „Така дори и некатолиците ще искат да посетят тази огромна черква - казва отец Марчело Роси. - Хората имат нужда от място, където молитвено да се усамотят, от място за размишление.“

В черквата е изложена репродукция на „Пиета“ на Микеланджело и огромни платна на Богородица. Новооткритият храм е един от отговорите на

отец Роси и на Епископската

конференция на Католическа църква в Бразилия на активността на евангелистите, които в периода 2000-2010 г. са се увеличили от 26 miliona на 42 miliona. Затова отец Роси пее, пише книги, проповядва по радиото, телевизията и интернет. На онези, които го смятат за много свободен, 45-годишният свещеник отговаря, че литургите имат нужда от „нов полъх“. Неговите проповеди са кратки и понякога са придружени с песни и танци, но винаги се спазват литургичните канони.

По интернет

